

LUČA

List učenika
OŠ „21. maj“

Broj 16

Podgorica, jun 2026.

*Dragi učenici i
poštovani čitaoci školskog lista
„Luča”,*

Još jedna školska godina je iza nas – godina ispunjena raznim izazovima, uspjesima, osmijesima i ponekom suzom. Bilo je dana ispunjenih trudom i radom, ali i trenutaka za odmor i zabavu. Naša redakcija je nastojala da sve te dragocjene trenutke prenese i ovjekovječi riječima i fotografijama u ovom izdanju.

Na ovim stranicama ćete pronaći sve ono što je činilo našu školsku svakodnevicu – aktivnosti, postignuća, kao i posebne događaje koji su obilježili ovu školsku godinu. Vjerujemo da će vam čitanje našeg lista pružiti zadovoljstvo i podsjetiti vas na lijepe trenutke koje smo zajedno proživjeli.

Novi, 16. po redu, časopis „Luča” je u vašim rukama, a mi vam želimo da uživate u svakoj stranici.

Redakcija lista:

Urednice:

Milena Markuš, profesorica italijanskog jezika i književnosti

Dosta Smolović, profesorica italijanskog jezika i književnosti

Tehnički uredio:

Dragutin Đurović, profesor informatike sa tehnikom

Učenička redakcija: Dunja Bajić, Staša Stanišić, Aleksandra Nikolić, Hajdana Milunović, Jovana Ostojić, Maksim Predojević i Balša Đuretić

Naslovnu stranu krasi rad naše učenice Sofije Pavićević, VIII d, a zadnju stranu rad učenice Selme Šabotić, VI b

PORUKA DIREKTORICE

Poštovani učenici, roditelji, nastavnici i prijatelji naše Škole,

Svaka školska godina predstavlja novo putovanje ispunjeno učenjem, trudom, izazovima i uspjesima koje zajedno stvaramo. Naša Škola svoje ime nosi s ponosom, podsjećajući nas na datum od posebnog značaja za Crnu Goru - 21. maj, simbol slobode, zajedništva i odgovornosti prema budućnosti.

Upravo zato je posebno značajno što ove godine obilježavamo dvadeset godina od obnove nezavisnosti Crne Gore, dok naša Škola već šesnaest godina uspješno gradi svoj prepoznatljiv obrazovni i vaspitni put.

Tokom svih ovih godina trudili smo se da Školu gradimo kao mjesto znanja, međusobnog poštovanja, sigurnosti i podsticaja za svako dijete. Naša vizija je savremena i otvorena škola u kojoj učenici razvijaju svoje potencijale, kritičko mišljenje, kreativnost i osjećaj odgovornosti prema sebi i društvu. Vjerujemo da obrazovanje nije samo sticanje znanja, već proces oblikovanja mladih ljudi koji će svojim radom, poštenjem i znanjem doprinostiti zajednici u kojoj žive.

Rezultati koje naši učenici postižu na takmičenjima, kroz projekte, vannastavne aktivnosti i svakodnevni rad potvrđuju da trud koji ulažemo ima svoju vrijednost i smisao. Iza svakog uspjeha stoje posvećenost nastavnika, podrška roditelja i želja učenika da napreduju i ostvaruju svoje mogućnosti. Posebno smo ponosni što u našoj Školi negujemo zajedništvo, humanost i međusobno uvažavanje kao temeljne vrijednosti školskog života.

Školski list „Luča“ predstavlja upravo odraz svega onoga što naša Škola jeste. Kroz njegove stranice čuvamo uspomene, bilježimo uspjehe, predstavljamo stvaralaštvo učenika i nastavnika i ostavljamo trag o vremenu koje zajedno gradimo. „Luča“ nije samo školski časopis - ona je svjedočanstvo rada, ideja, talenata i energije koja živi u našoj Školi.

Ponosni na dosadašnje rezultate, nastavice da ulažemo znanje, trud i ljubav u obrazovanje i vaspitanje novih generacija, vjerujući da upravo mladi ljudi predstavljaju najveću snagu i budućnost našeg društva.

Hvala svim učenicima, roditeljima i zaposlenima koji svojim zalaganjem doprinose da naša Škola bude mjesto u kojem se djeca osjećaju sigurno, podstaknuto i motivisano da daju svoj maksimum.

Neka i ovaj broj „Luče“ bude podsjetnik na sve ono što zajedno stvaramo - Školu znanja, vrijednosti, uspjeha i zajedništva.

NAŠI PRVACI – PRVI KORACI U ŠKOLI

Početak nove školske godine donio je posebnu radost u našu školu – dočekali smo naše najmlađe učenike, naše prvake! Uzbudjenje, osmijesi i poneka suza pratili su njihove prve korake kroz školska vrata.

Svečani prijem prvaka održan je u toploj i veseloj atmosferi. Učiteljice su ih dočekale s osmijehom, a stariji učenici pripremili su kratak program dobrodošlice. Roditelji su s ponosom pratili ovaj važan trenutak u životu svoje djece.

PRVI ČASOVI I NOVA PRIJATELJSTVA

Na prvim časovima učenici su se upoznali sa učionicom, školskim pravilima i novim prijateljima. Kroz igru, crtanje, pjesmu i razgovor učili su prva slova i brojeve. Svaki dan donosi novo znanje, ali i novu priliku za druženje i smijeh.

Posebno su uživali u kreativnim aktivnostima – bojenju, izradi radova i zajedničkim zadacima. Već sada pokazuju koliko su radoznali, vrijedni i spremni za nova otkrića.

ZAJEDNO KROZ ŠKOLSKE DANE

Pred našim prvacima je mnogo novih izazova, ali i mnogo lijepih trenutaka. Sigurni smo da će, uz podršku učiteljica i roditelja, rasti, učiti i razvijati se u odgovorne i uspješne učenike.

Dragi prvaci, želimo vam sretan i uspješan početak školovanja! Neka vam škola bude mjesto znanja, prijateljstva i lijepih uspomena.

Pripremili:

Jovana Ostojić i Balša Đuretić, VIII a

Datumi koje smo obilježili u ovoj školskoj godini

8. septembar – **Međunarodni dan pismenosti** obilježen je kroz niz kreativnih i edukativnih zadataka koje je osmislio Aktiv CSBH jezika i književnosti.

26. septembar – **Dan čistih planina** obilježili su učenici drugog razreda. Povodom Dana čistih planina, razgovarali su o važnosti očuvanja prirode. Djeca su kroz crteže pokazala koliko je važno da planine ostanu pune života. Njihova kreativnost i poruke podsjećaju nas da svaka akcija, pa i najmanja, može doprinijeti očuvanju naše planete.

Zajedno gradimo svijest o zaštiti prirode – jer čista planina znači zdrav život za sve nas!

26. septembar – Povodom obilježavanja **Evropskog Dana jezika** učenici i nastavnici su pripremili niz aktivnosti kojima su ukazali na važnost izučavanja jezika.

2. oktobar – **Međunarodni dan nenasilja** obilježen je nizom edukativnih aktivnosti koje su realizovale nastavnice CSBH jezika i književnosti, Aleksandra Đuričić i Anisa Adrović, sa svojim učenicima.

5. oktobar – **Dan učitelja** na poseban način obilježili su učenici odjeljenja IV a i IV d. Umjesto učiteljica Jelene i Ivane, uloge učitelja preuzeli su – oni sami! Dobivši priliku da osmisle i organizuju časove, mali učitelji i učiteljice pokazali su zavidan nivo znanja, kreativnosti i odgovornosti. Svaki čas bio je posebno iskustvo – od zanimljivih aktivnosti do pažljivo pripremljenih zadataka koji su držali pažnju vršnjaka na zavidnom nivou.

10. oktobar – **Međunarodni dan inkluzije**

Učenici, predstavnici roditelja i pedagogica naše škole učestvovali su u panelu „Nasilje u školama kao prepreka za inkluziju“ u Skupštini Glavnog grada. Zajedno sa predstavnicima drugih škola, stručnjacima i organizatorima, razgovarali su o važnosti prevencije nasilja i stvaranja sigurnog okruženja za svu djecu. Naši učenici su pokazali veliko interesovanje, aktivno učestvovali u diskusiji i doprinijeli promociji vrijednosti inkluzije, tolerancije i međusobnog poštovanja.

16. oktobar – **Svjetski dan hrane**

Učenici odjeljenja V a i V b danas su učestvovali u zanimljivoj radionici koju je organizovala FAO – organizacija za hranu i poljoprivredu Ujedinjenih nacija. Kroz igru i edukaciju, naučili smo koliko je važno čuvati hranu, brinuti o zdravoj ishrani i zajednički doprinisiti svijetu bez gladi.

18. oktobar – **Dan borbe protiv trgovine ljudima** obilježen je u našoj školi kroz zanimljivu i kreativnu radionicu koju su organizovale nastavnice Anisa Adrović i Aleksandra Đuričić. Kroz interaktivne aktivnosti, učenici su se upoznali sa ovom važnom temom, razvijali empatiju i kritičko mišljenje, te osvijestili značaj zaštite ljudskih prava. Pano koji su zajednički osmislili i izradili predstavlja snažnu poruku protiv trgovine ljudima i poziv na solidarnost i odgovornost.

20. oktobar – odjeljenje IX a sa odjeljenjskom starješinkom Jelenom Ostojić prisustvovalo je

radionici "**Društvena kohezija**". Radionicu je organizovao Edukativni centar "Barbara Pramer" u Skupštini Crne Gore. Učenici su kroz interaktivne aktivnosti razgovarali o povjerenju, povezanosti, opštem dobru i društvenim odnosima. Razmjena mišljenja i timski rad obogatili su njihovo razumijevanje uloge pojedinca u društvu. Zahvaljujemo se timu Demokratskih radionica na posvećenosti i višegodišnjoj saradnji. Zajedno doprinosimo obrazovanju odgovornih i aktivnih građana Crne Gore.

29. oktobar – **Jesenji kros** je okupio učenike svih razreda u duhu sporta, druženja i zdravog načina života. Uz podršku nastavnika i roditelja, naši đaci su pokazali izuzetnu energiju, fer-plej i timski duh.

30. oktobar – obilježena je **Sedmica italijanskog jezika**. U četvrtak, 30. oktobra, obilježili smo Dane italijanskog jezika koji se izučava u našoj školi. Željeli smo da iznenadimo naše nastavnike i osoblje – motivacionim porukama na italijanskom jeziku i slatkišima, da ovaj dan bude slađi od drugih!

1. novembar – **RoboFin takmičenje**, tim **ROBOMATIX**, pod mentorstvom Dragutina Đurovića, osvojio je specijalnu nagradu za najkreativnije rješenje robota na nacionalnom takmičenju u robotici „RoboFin“! Bili su na korak do glavne nagrade – sa impresivnih 95 od 100 bodova, pokazali su izuzetnu kreativnost i znanje.

13. novembar – **Njegošev dan**, nizom aktivnosti obilježili su učenici sa svojim nastavnicima na

časovima CSBH jezika i književnosti.

20. novembar – Obilježen **Dan djeteta**. Učenici naše škole od prvog do osmog razreda obilježili su Međunarodni dan djeteta kroz kreativne aktivnosti i razgovor o dječjim pravima. Uz osmijehe, timski duh i mnogo radosti, naši mališani pokazali su koliko je važno njegovati vrijednosti koje ovaj dan donosi – ljubav, prijateljstvo i poštovanje prava svakog djeteta.

30. novembar – Obilježena je **Sedmica italijanske kuhinje** u svijetu. Tradicionalno, učenici šestog, sedmog i osmog razreda sa svojim nastavnicama obilježili su Nedjelju italijanske kuhinje. Nestrpljivo su čekali trenutak da sa drugarima podijele italijanske specijalitete koje su sami pripremili – neki uz pomoć roditelja, a neki potpuno samostalno.

2. decembar – Takmičenje **Dabar 2025** je od ove godine počelo da se održava i u našoj školi. Zahvaljujući nastavnicima–mentorima, Marku Adžiću i Dragutinu Đuroviću, naša škola je postala zvaničan domaćin ovog međunarodnog informatičkog izazova. Ove godine ugostili smo 34 takmičara iz naše škole, ali i iz drugih osnovnih i srednjih škola.

19. decembar -- Dan Podgorice

Povodom proslave Dana Podgorice u našoj školi priređen je svečani program ispunjen pjesmom, igrom i recitacijom. Povodom ovog dana, škola je raspisala literarni, likovni i foto-konkurs na zanimljive teme.

4. februar – Dan čitanja naglas

Čitanje, slušanje i razumijevanje pročitano i odslušano, vještine su na kojima drugari iz odjelja IV d svakodnevno vrijedno rade uz podršku svoje učiteljice Ivane. U prijatnoj i podsticajnoj atmosferi uživali su u zajedničkom čitanju, pažljivo slušajući jedni druge i dijeleći ljubav prema pisanoj riječi.

10. februar -- Dan sigurnog interneta

Na poziv Zavoda za školstvo, naši učenici: Dunja Bajić, Isidora Sredanović, Petar Đuranović i Kerrim Šutković, u pratnji mentora i uz podršku direktorice škole, prisustvovali su ovom značajnom događaju. Tom prilikom učenici su predstavili svoj rad na temu kako oni vide bezbjednost na internetu, kao i načine na koje mogu podići svijest, kako kod omladine, tako i kod starijih, kao i o važnosti **sigurnog i odgovornog korišćenja interneta**.

14. februar – Međuopštinsko takmičenje iz matematike

U organizaciji Udruženja nastavnika matematike Crne Gore. Naše učenice Isidora Sredanović i Asija Purišić osvojile su drugo i treće mjesto.

20. februar – First Lego League 2026

Naš školski tim „Robomatrix” učestvovao je na prestižnom takmičenju, sa temom „Unearthed”. Tim su činili učenici i učenice šestog, sedmog i osmog razreda – ukupno 10 članova – koji su pokazali izuzetnu posvećenost, timski duh i kreativnost u rješavanju izazovnih zadataka. Mentorsku podršku i stručno vođstvo pružili su nastavnici Marko Adžić i Dragutin Đurović.

21. februar – Državno takmičenje

Na državnom takmičenju u organizaciji Ispitnog centra Crne gore našu školu predstavljali su sljedeći učenici: Dara Ivezić, Lena Bujanja, Jakov Đajić, Said Mucević, Haris Kajević, Lana Vukić, Nemanja Kenjić, Ines Krivokapić, Irina Čelebić, Jana Šćekić, Balša Prelević, Julija Tanjević i Miloš Bogićević. Učenici su se za ovo takmičenje pripremali uz podršku svojih mentora: Veronike Rutović, Irene Mugoše, Seida Kršića, Jelene Ostojić, Tanje Škuletić-Kumro, Nine Rajković i Ljiljane Čavić. Najbolji rezultat ostvarila je učenica Lana Vukić koja je osvojila treće mjesto iz matematike.

21. februar – Dan maternjeg jezika

Povodom Međunarodnog dana maternjeg jezika, učenici dramske sekcije VI, VII i VIII razreda, pod vođstvom nastavnica Aleksandre Đuričić i Anise Adrović, pripremili su dva duhovita i poučna skeča: „Riječ po riječ – čuvajmo naš jezik” i „Hitno suđenje tuđicama”.

6. mart – Timsko školsko takmičenje iz matematike „Arena znanja”

Takmičenje je realizovano kroz tri zanimljive runde: Mozgalice, Sprint i Štafeta. Pobjednička ekipa se kvalifikovala za opštinsko takmičenje, na kojem će predstavljati našu školu.

16. mart – „Bubnjevi za mir” - Zajedno za poruku mira

U duhu međunarodne inicijative „Drums for Peace”, koja se realizuje širom svijeta s ciljem promovisanja mira kroz muziku i zajedništvo, i naša škola je dala svoj doprinos ovom značajnom događaju.

Nastavnica muzičke klature Aleksandra Mijušković realizovala je aktivnost u saradnji sa učenicima VI i VII razreda, kao i učenicima i učiteljicama prvog razreda.

21. mart – Međunarodni dan osoba sa Daunovim sindromom

Dan posvećen prihvatanju, razumijevanju i savladavanju različitosti. Podsjetili smo se koliko je važno da svako dijete ima jednake prilike da raste, uči i bude prihvaćeno.

26. mart – Prvenstvo osnovnih škola u karateu, u organizaciji Sekretarijata za sport Glavnog grada

Na ovom takmičenju učenice naše škole Jana Jančić, Anđa Koprivica i Milica Đuranović zauzele su drugo i treće mjesto.

27. mart – Svjetski dan pozorišta

Aktiv prvog razreda obilježio je ovaj datum zanimljivim i kreativnim aktivnostima. Učenici su izrađivali maštovite maske, oživljavali omiljene likove i pravili lutke. Igru, glumu i stvaralaštvo koristili su za razvijanje svoje kreativnosti i ljubavi prema pozorištu

8. april – Međunarodni dan Roma

Učenici svih razreda na različite, ali podjednako kreativne načine obilježili su Međunarodni dan Roma, ukazujući na značaj kulture, tradicije i položaj romske zajednice.

9. april – Prolječni kros

Naši đaci su na krosu, održanom 9. aprila, pokazali brzinu, spretnost i sportski duh! Ponosni smo na sve takmičare/takmičarke, a najboljima smo uručili diplome.

21. april – Dan tradicije

Priredba posvećena Danu tradicije održana je 21. aprila 2026. Godine, u organizaciji Aktiva trećeg razreda, uz prisustvo učenika, nastavnika i roditelja. Program je obuhvatao skicu sa elementima crnogorskog humora i izvođenje narodnih pjesama. Posebnu vrijednost su dali nastupi učenika iz različitih zemalja (Pakistan, Čile, Turska) koji su kroz muziku i igru predstavili svoju kulturu.

22. april – Dana planete Zemlje obilježili su naši učenici nizom zanimljivih, edukativnih i kreativnih aktivnosti. Njihova kreativnost i poruke podsjećaju nas da je svaka mala akcija važna za očuvanje našeg zajedničkog doma.

23. april – Dan knjige

Naša škola je i ove godine obilježila Svjetski dan knjige u posebnoj atmosferi. Gošća nam je bila Dragana Erjavšek, crnogorska književnica, književna kritičarka, novinarka i prevoditeljka.

Učenici starijih razreda imali su priliku da razgovaraju sa njom o važnim i zanimljivim temama:

- pojavi audio knjiga i njihovom značaju;
- pisanju romana zasnovanim na istorijskim činjenicama;
- kako prepoznati trenutak kada je roman završen;
- šta je podsticaj za pisanje i kako nastaje književno djelo.

Atmosfera je bila dinamična i inspirativna.

Na kraju susreta, naša gošća je, kao predstavnica Matice crnogorske, uručila vrijedne knjige za školsku biblioteku.

24. april – Dan djevojčica u ICT-u i STEM-u

Dana 24. aprila 2026. godine, učenice naše škole – Mia i Tijana Bokun, Anja Vujanović, Andrea Perić, Irina Peličić, Staša Simonović i Lejna Bubanja – zajedno sa nastavnikom i mentorom Dragutinom Đurovićem, učestvovala su na događaju „Dan djevojčica u ICT-u i STEM-u“, koji je održan u Naučno-tehnološkom parku u Podgorici.

Tom prilikom djevojčice su imale priliku da čuju uspješne žene iz ovih oblasti u Crnoj Gori, njihov put do uspjeha, kao i korisne savjete za dalji karijerni razvoj.

U završnom dijelu događaja učestvovala su u interaktivnoj aktivnosti koja je podrazumijevala osmišljavanje i prezentaciju poslovne ideje – od početne zamisli do

razvoja
uspješnog
biznisa.

Naša učenica Andrea Perić je sa svojom grupom osvojila treće mjesto i vrijednu nagradu.

16. maj – Igra i znanje bez granica

Učenici V razreda, pod mentorstvom učiteljica Dragane Perković i Snežane Leovac, osvojili su prvo mjesto na Nacionalnom finalu takmičenja „U igri i znanju bez granica“.

Tokom takmičenja pokazali su izuzetnu spretnost, timski duh i zavidno znanje o nacionalnim parkovima Crne Gore, evropskim gradovima, mapi Evrope, kao i o poznatim građevinama.

Svojim trudom, snalažljivošću i odličnim rezultatima osvojili su vrijedne nagrade nakon svake uspješno završene igre, a kao prvoplasirana ekipa osvojili su i novčanu nagradu.

19. maj - Likovni konkurs "Snaga porodice – ljepota Podgorice"

Sekretarijat za socijalno staranje Glavnog grada raspisao je konkurs povodom Međunarodnog dana porodice, na temu značaja porodičnih vrijednosti, ljubavi, zajedništva i podrške. Danas je upriličeno svečano uručenje nagrada, a naši učenici su ponijeli priznanja za svoje izuzetne radove koji su pokazali snagu i ljepotu porodice u našem gradu. 🌟

Nagrađeni su:

- Nina Krulj
- Andrej Županović
- Esma Kalender
- Samra Kalender

Mentor: Goran Novaković

20. maj - Najviši vrh Crne Gore je njena sloboda

Pavle Kalezić, učenik VIII d odjeljenja, dobitnik je Specijalne diplome za kvalitet pismenosti za rad na temu „Najviši vrh Crne Gore je njena sloboda”.

Nagrade i priznanja učeniku i mentorki Aleksandri Đuričić uručene su 20. maja 2026, u KIC-u „Budo Tomović”.

Literarni konkurs je organizovan povodom jubileja 85 godina od 13-julskog ustanka i 20 godina obnove crnogorske nezavisnosti, a realizovao ga je Savez boraca NOR-a i antifašista Crne Gore

27. maj - Olimpijada znanja

Na Olimpijadi znanja koju je organizovao Univerzitet Crne Gore učestvovali su i naši učenici, a najbolji rezultat postigle su Tijana Bokun, učenica VIII razreda, koja je iz matematike osvojila treću nagradu, pod mentorstvom Seida Kršića. Odličan rezultat postigla je i Lana Vukić, učenica IX razreda, koja je takođe osvojila treću nagradu iz matematike, uz mentorstvo Jelene Ostojić. Zapažen nastup imao je i Balša Prelević iz IX razreda, koji se iz biologije plasirao među deset najboljih takmičara, pod mentorstvom Nine Rajković.

Pedagog za školski časopis

Kako da se nosimo sa vršnjačkim nasiljem?

Važno je da znate – niste sami i nikada niste krivi ako doživljavate vršnjačko nasilje. Nijedna riječ, poruka ili postupak ne opravdava nečije vrijeđanje, ismijavanje ili povređivanje.

Vršnjačko nasilje može biti fizičko, verbalno (vrijeđanje, ruganje), socijalno (isključivanje iz društva) ili putem interneta. Bez obzira na oblik, ono boli – i ta bol je stvarna.

Šta možete učiniti?

- Prepoznajte nasilje.
- Ne ćutite – obratite se odrasloj osobi kojoj vjerujete: odjeljenjskom starješini, pedagogu, psihologu, roditeljima ili drugom nastavniku. Tražiti pomoć nije slabost, već znak snage.
- Sačuvajte dokaze ako je nasilje putem društvenih mreža.
- Ne uzvraćajte nasiljem – iako je teško, odgovor nasiljem najčešće produbljuje problem.
- Budite podrška drugima – nekad jedna riječ ohrabrenja ili stajanje uz nekoga može promijeniti nečiji dan, pa i život.

Hrabrost nije u tome da sve izdržimo sami, već da pružimo ruku kada nam je potrebna – i da je prihvatimo kada nam je ponuđena. Zajedno možemo stvoriti školu u kojoj se svako osjeća sigurno, prihvaćeno i poštovano. Svako od nas može biti dio promjene i primjer dobrote, razumijevanja i podrške.

Kako da postavim realne ciljeve za sebe i kako da ih ostvarim?

Kada postavljate ciljeve, važno je da krenete od sebe:

- Budite iskreni prema sebi – šta vas raduje, šta vas zanima, u čemu se osjećate sigurno?
- Postavite dostižne ciljeve – umjesto „Moram biti najbolji u svemu“, recite: „Trudiću se da napredujem i budem bolji nego juče.“
- Velike ciljeve podijelite na male korake – svaki mali uspjeh je dokaz da možete.
- Napravite plan, ali ostavite prostor i za odmor, druženje i osmijeh.
- Budite strpljivi prema sebi – niko ne raste preko noći.

Realni ciljevi nisu oni koji su laki, već oni koji su mogući uz trud, upornost i vjeru u sebe.

Ako vam ikada zatreba razgovor, savjet ili samo neko da vas sasluša – vrata pedagoga su vam uvijek otvorena.

Psiholog za školski časopis

1. Kako da se nosim sa stresom i pritiskom koji ponekad osjećam zbog škole?

Stres zbog škole je nešto što povremeno osjeti skoro svaki učenik. Testovi, ocjene, očekivanja nastavnika ili roditelja mogu ponekad stvoriti pritisak. Važno je znati da je to normalno i da postoje načini da se sa tim lakše nosimo.

Prije svega, pomaže dobra organizacija vremena. Kada planiramo učenje i zadatke unaprijed, smanjuje se osjećaj žurbe i panike. Takođe je važno praviti pauze tokom učenja, dovoljno spavati i baviti se aktivnostima koje nas opuštaju – sportom, šetnjom, muzikom ili razgovorom sa prijateljima.

Kada osjetimo da nas stres preplavljuje, dobro je zastati na trenutak, duboko udahnuti i podsjetiti sebe da jedna ocjena ili jedan test ne određuju našu vrijednost. Ako nam je teško, uvijek možemo razgovarati

sa roditeljima, nastavnikom, pedagogom ili školskim psihologom. Razgovor često pomaže da problem sagledamo mirnije i pronađemo rješenje.

2. Kako da poboljšam svoje samopouzdanje?

Samopouzdanje se ne gradi preko noći – ono se razvija postepeno, kroz iskustva i male uspjehe. Važno je da prepoznamo svoje dobre osobine i stvari u kojima smo dobri, bilo da je to učenje, sport, crtanje, pomaganje drugima ili nešto drugo.

Jedan od načina da jačamo samopouzdanje je da postavljamo sebi male, ostvarive ciljeve. Kada ih postepeno ostvarujemo, počinjemo više vjerovati u svoje sposobnosti. Takođe je važno da ne budemo prestrogi prema sebi. Svi griješimo i svi ponekad doživimo neuspjeh – to je dio učenja i odrastanja.

Okružiti se ljudima koji nas podržavaju i ohrabruju takođe mnogo znači. Kada vjerujemo u sebe, lakše ćemo pokušavati nove stvari, izražavati svoje mišljenje i suočavati se sa izazovima. Najvažnije je zapamtiti: svaka osoba je jedinstvena i vrijedna na svoj način

Logoped za školski časopis

Šta znači inkluzija u školi i zašto je ona važna?

Inkluzija znači da u školi ima mjesta za svako dijete. To znači da primijetimo druga ili drugaricu, pozovemo ga u igru, saslušamo i prihvatimo baš takvog kakav jeste.

U inkluzivnoj školi učimo zajedno, pomažemo jedni drugima i uvažavamo različitosti. Trudimo se da niko ne bude izostavljen iz igre, razgovora ili zajedničkih aktivnosti, jer svako zaslužuje da se osjeća sigurno, prihvaćeno i vrijedno.

Svako od nas može doprinijeti inkluziji malim, ali važnim koracima – da pozdravi druga koji stoji sam, da podijeli užinu ili pribor, da strpljivo sasluša i sačeka red u razgovoru. Lijepa riječ, osmijeh i poziv „Hajde da se igramo zajedno“ mogu nekome uljepšati cijeli dan.

Važno je i da budemo podrška jedni drugima, da pomažemo, da razumijemo da svi učimo na različite načine i da je u redu tražiti pomoć.

Naša škola postaje posebna onda kada u njoj zaista ima mjesta za sve. Kada dijelimo osmijeh, pružamo podršku i ne ostavljamo nikoga po strani, tada gradimo zajednicu u kojoj svi pripadamo. A to je najljepša škola na svijetu.

PET DANA PRIJATELJSTVA POD CRNOGORSKIM NEBOM

Neka putovanja ne pitaju da li si spreman, ona te samo ponesu. Naše je započelo rano, ispred škole, dok je jutro još bilo krhko i neodlučno, a misli pospane. U tom trenutku nijesmo ni slutili da ćemo u narednih pet dana hodati između planina i mora, između istorije i smijeha, između onoga što se vidi i onoga što se samo osjeti. Crna Gora se pred nama nije otvarala naglo, činila je to polako, kao tajna koja se ne povjerava svakome.

Autobus je tog jutra postao naš prvi mali svijet. U njemu su se miješali snovi, muzika i umor. Neko je zauzimao dva sjedišta, neko zaspao s glavom naslonjenom na staklo, a neko je neumorno pričao, kao da se boji tišine. Raspravljali smo se oko muzike, smijali se bez pravog razloga i posmatrali pejzaže koji su se smjenjivali: planine, šume, krivine koje su nas vodile dalje od svakodnevice. Vrijeme u autobusu nije teklo normalno – rastezalo se i skupljalo, kao da je gubilo smisao.

Hotel na Žabljaku bio je naše prvo pravo utočište. Hodnici su odzvanjali glasovima, a sobe su se brzo ispunjavale torbama, jaknama i smijehom. Prije svake diskoteke, soba nas djevojaka pretvarala se u mali, slatki kaos, pun muzike i radosti. Gurale smo se ispred ogledala, tražile jedna drugoj četku, parfem ili sjaj za usne. Muzika je svirala preglasno, pjevale smo pogrešne riječi i uvjeravale jedna drugu da izgledamo savršeno. Soba je mirisala na parfeme i uzbuđenje, a smijeh je bio zarazan. U tim trenucima nije bilo važno ništa osim toga da smo zajedno.

Večeri su donosile posebnu energiju. Diskoteka je bila glasna, svjetla su plesala, a umor se gubio u pokretu i muzici. Kada bi se sve završilo i kada je hotel tonuo u tišinu, hodnici su postajali pozornica naših malih pobuna. Jurcali smo gore-dolje, pokušavali da se ne smijemo preglasno, osjećajući ono slatko uzbuđenje da radimo nešto „zabranjeno“.

Jedne noći okupili smo se u jednoj sobi, sjedjeli smo na podu čineći jedan krug, držeći u rukama izgužvane karte. Igrali smo do kasno, miješali karte bezbroj puta, gubili osjećaj za vrijeme jer nikome nije bilo bitno ko je na redu. Smijeh je bio tih, prigušen jastucima, a svaka nova runda karata bila je pokušaj da produžimo noć i odgodimo jutro. Osjećala sam se sigurno, kao da su ti trenuci krhki i dragocjeni baš zato što smo znali da neće trajati.

Dani su se nizali poput talasa. Kod Crnog jezera neko je bacao kamenčiće u vodu, neko je pravio fotografije koje nikada neće uspjeti da uhvate pravi osjećaj tog mjesta, a neko je samo ćutao. Slobodno vrijeme provodili smo jednostavno – na klupama, u šetnjama, u razgovorima koji su počinjali ni iz čega, a završavali se osmjesima koji su grijali srce.

U autobusima između gradova, u Pljevljima, Nikšiću, a kasnije i na primorju, ono najvažnije se dešavalo između planiranih obilazaka: u zaljubljenim pogledima, šalama, i onom umoru koji je prijao. Dolazak na more promijenio je ritam svega. Herceg Novi mirisao je na so i noć. Lutali smo starim ulicama bez plana, sjedjeli na kamenim zidicima i gledali svjetla koja su se lomila na vodi. U sobama, pred spavanje, razgovori su postajali tiši i dublji: o simpatijama, strahovima, o tome šta nas čeka nakon osnovne škole. Smijeh je bio tiši nego ranije, ali istovremeno iskreniji, pun onog posebnog osjećaja koji dolazi samo kada si okružen ljudima s kojima se osjećaš potpuno slobodno.

U Budvi i na Cetinju vrijeme je prolazilo brže nego ikad, a slobodno vrijeme više nismo rasipali, pamtili smo glasove, korake, sitnice. Niko to nije rekao naglas, ali svako je osjećao. Osjećali smo i promjene. U autobusu više nije bilo one početne buke; sjedili smo bliže jedni drugima i čuvali trenutke, svjesni da se

uskoro sve vraća u svakodnevnicu, ali da će ovi dani ostati zauvijek u nama.

Vratili smo se kući sa zadovoljstvom koje se nije moglo sakriti. Pet dana u Crnoj Gori bili su niz malih čuda – planine, jezera, stari gradovi, ali i smijeh u autobusu, jurcanje po hodnicima i duge noći uz igranje karata. Sve je bilo skladno, kao da svaki trenutak ima svoje mjesto. Nismo nosili samo fotografije, već osjećaj pripadanja, radosti i prijateljstva koji će dugo ostati u nama. Ta ekskurzija bila je putovanje kroz mjesta, ali i kroz nas same – jednostavno, lijepo i srećno.

Lana Vukić, IX e

SVIJET IZMEĐU KORICA

Maslina – stablo od gnijezda i zvijezda

U hladu stare masline razmišljam o životu. Umorna sam od svega što nas okružuje – vijesti, problema, straha i brzine. Ponekad je teško razumjeti svijet. Čini se da ono što bi trebalo da bude najvažnije – mir, sigurnost i sreća – postaje rijetkost, skoro luksuz.

Djeca bi trebalo da budu bezbrižna, da sanjaju, uče, igraju se, ali svijet često ne dozvoljava ni to. U takvim trenucima gledam u nebo i tražim nadu. Mjesec i zvijezde me umiruju. Pokazuju mi da i u mraku postoji svjetlo.

Maslina, koja mirno stoji na brdu, uči me važnu lekciju. Njeni korijeni su duboki i čvrsti. Vjetrovi je ne mogu lako slomiti. Mi, ljudi, isto treba da budemo takvi – da rastemo, da se borimo i da vjerujemo u sebe.

Grane masline me podsjećaju na porodicu. Svako od nas je jedna grana, a zajedno činimo stablo koje nas drži. Porodica nam daje snagu. Njihova ljubav nas štiti i vodi, kao što skretničar usmjerava voz na pruzi.

Na granama masline ptice prave gnijezda i uče ptiće da lete. Tako i roditelji uče djecu kako da žive. Njihove riječi i zagrljaji nas smiruju i podižu.

Zato danas, dok držim jednu grančicu masline, osjećam mir. Znam da nijesam sama. Znam da pripadam ovom tlu, ovoj porodici, ovom svijetu. Zato želim da tu poruku pošaljem svima – neka grančica masline stigne do svakog djeteta, kao znak mira, nade i ljubavi.

Sofija Zarkov, 7 d

Maslina – stablo od gnijezda i zvijezda

Drvo masline je jedan od najljepših ukrasa morske obale. Njeni plodovi kao biseri sijaju pod zracima zlatnog sunca. Ona je simbol mira među ljudima i života svih bića.

Maslina se uvijek ponosno izdigne iz kamenitog tla, vine put oblaka i raširi svoje grane na sve strane. Svojim korijenima čvrsto se uhvati za kamen ispod suvog zemljišta. Krošnje su joj često ukrašene ptičicama koje prave svoja gnijezda, tražeći svoje mjesto pod suncem. Njen plod je veoma dragocjen, jer liječi bolesti i uliva snagu života. Njene grane često izgledaju kao ispružene ruke koje žele dotaknuti zvijezde. A čvrsto stablo zna da bude materijal za izradu raznih ukrasa. Maslina može biti stara i više od hiljadu godina, zato je smatraju simbolom vječnosti. Njena tanka grančica u ljudskim rukama znači da želimo mir. Pod njenom razgranatom krošnjom mnogi putnici odmaraju u hladovini.

Maslina nas uvijek dočeka svojim raširenim rukama. Svaki put kad joj se približimo, kao da želi reći da bez mira i spokoja nema snage i ljepote.

Dušan Đikanović, 7 d

Maslina – stablo od gnijezda do zvijezda

U jednom dalmatinskom selu raste maslina. Ne znam koliko je stara, ali znam da nosi strpljenje koje samo godine mogu utkati. Tamne, vijugave grane podsjećaju me na ruke mog djeda Rajka – ruke koje ulažu trud i ljubav prema nasljeđu. Osim porodičnog, maslina je za Dalmatinca tradicijsko nasljeđe. Zato me djed često vodi u maslinjak, da naučim da je svaka maslina više od stabla.

Dok moj djed vrijedno radi, slušam priču u kojoj se nazire čežnja da se sačuva mjesto, dom i gnijezdo. Dok u Pristegu, nadomak Zadra, djed Rajko čuva naše gnijezdo, u mom rodnom gradu, Podgorici, rastu masline koje je zasadio moj drugi djed – Fadilj, kojega su svi zvali Domo. On je bio Crnogorac snažnog uma i dubokih korijena, baš poput masline. Moj Domo je volio masline svim srcem, jer je bio takav čovjek – ništa nije radio površno, uvijek se davao cijeli. Čuvao ih je i njegovao kao da je čuvao dom i porodicu. Nijesu ga slučajno zvali Domo. Iako više nije sa nama, osjećam zvijezdu koja me sa visine gleda i drži, kao što korijen drži maslinu. Moja dva stabla – od gnijezda do zvijezda – žive danas u meni. Jedno mi još uvijek pruža sigurnost i čuva gnijezdo u svojim granama. Drugo mi svojom svjetlošću obasjava put i uči me da idem dalje. Ipak, dalek je put do zvijezda, ali ja ću hrabro koračati, držeći se za svoje korijene. A kada se umorim, pogledaću u zvijezde – da nikada ne prestanem sanjati. Između gnijezda i zvijezda tražim svoje mjesto, gdje srce može rasti kao maslina.

Još mi nije poznat put koji me čeka, ali trudiću se da kroz različitosti i ljubavi koje nosim u srcu – rastem, učim i živim onako kako su me naučile dvije masline. Zbog svega što su utkali u mene kroz svoju ljubav, dugujem im život – odvažan i pun pažnje prema drugima.

Demir Šahović, VIII c

Podgorica u mojim očima

Podgorica, glavni grad Crne Gore. Užurbani život. Saobraćajna gužva. Kao u košnici. Podgorica u mom oku nije sve ovo. Nije samo skup ulica, zgrada i parkova. Ona je mjesto gdje se osjećam sigurno, gdje učim, rastem i upoznajem svijet. Uči me da poštujem svoju prošlost, da se radujem sadašnjosti i da se nadam lijepoj budućnosti.

Odrastanjem učim da ljepota Podgorice nije upadljiva i glasna, već tiha, nježna i iskrena. Ona je ogledalo nas koji živimo u njoj. Ona nosi dušu otvorenog i srdačnog grada. Vjekovima je mijenjala svoje lice, ali je uvijek čuvala svoje srce.

To osjećam dok prolazim kroz Staru varoš, gdje zidovi uskih ulica pamte neke davne, važne trenutke. Dok koračam tim ulicama, zamišljam kako su nekada ljudi živjeli, kako su izgledali njihovi dani i što su sanjali. Sahat-kula i dalje ponosno stoji na svom mjestu i prkosi vremenu. Morača i Ribnica, kao dvije sestre, grle se na Sastavcima i šapuću jedna drugoj tajne grada koje čuvaju vjekovima.

Iznad Morače, most Milenijum. Visok i elegantan. Nadvija se nad Moračom kao bijeli čuvar grada, prisjećajući se kako Podgorica i mi s njom idemo naprijed, rastemo i razvijamo se.

Kada se popnem na vrh Gorice, grad se kao na dlanu prostire ispred mene. Tek tada vidim koliko je Podgorica raznolika. Ulice se presijavaju na suncu, a rijeke, kao dvije blistave trake, presijecaju grad i parkove u kojima se igraju djeca.

Dok prolazim Trgom nezavisnosti, vidim ljude koji se smiju, razgovaraju, prolaze užurbanim korakom i osjećam koliko energije ima u ovom gradu.

Najljepša je u proljeće. Tada zablista u punom sjaju. Drveće ozeleni i dobije novo odijelo, a cvijeće oboji ulice u tople i vedre boje.

U mom oku ona je mjesto u kojem se osjećam ponosno što odrastam u njemu i, ma gdje me život odveo, znam da će Podgorica ostati moj dom. I, kao što pjesma kaže, želim samo: „...sunce našeg grada da nam vječno sja“.

Lenka Babić, VII e

Podgorica u oku djeteta

Podgorica je za mene grad koji diše toplinom, grad u kojem svaki ugao krije svoju malu priču. Kada ujutru krenem u školu, čini mi se da me čitav grad pozdravlja. Sunce se presijava preko Morače, a mostovi se pružaju poput velikih bijelih krila koja nas čuvaju dok prelazimo s jedne obale na drugu.

Najviše volim šetnje po brdu Gorica. Dok se penjem uz staze, osjećam kao da ulazim u skriveni svijet pun tišine, drveća i ptica. Ponekad zastanem i oslušnem kako vjetar šapuće kroz grane. Tada zaboravim na gužvu i automobile i osjećam se kao mali istraživač u svojoj avanturi.

Kada poželim mir, odem u Kraljev park. Tamo su klupe uvijek tople, kao da su upile sunčevu svjetlost. Djeca trče oko fontane, a ja volim da sjedim i posmatram prolaznike. Čini mi se da u parku svi zaboravljaju na žurbu, čak i odrasli.

Posebno me privlači Stara varoš. Njene uličice su uske i vijugave, a kuće djeluju kao da pamte stare, važne priče. Dok hodam, zamišljam kako su tuda nekada prolazili ljudi u drugim vremenima, noseći svoje brige i radosti. Sahat-kula mi izgleda kao čuvar prošlosti, koji nadgleda naše korake i podsjeća nas na vrijeme koje prolazi.

Podgorica me fascinira jer se u njoj spajaju moderno i staro, bučno i tiho, obično i posebno. Za dijete poput mene, to je grad koji stalno otkriva nove tajne. Svaki dan, čak i kada idem istom ulicom, primijetim nešto novo, cvijet koji je procvjetao, grafit koji ranije nijesam vidjela ili osmijeh nekog prolaznika.

Podgorica u očima odraslih možda izgleda drugačije – kao grad obaveza, posla i žurbe. Ali u očima jednog djeteta, ona je mjesto puno boja, zvukova, avantura i malih čuda. Podgorica je dom koji se stalno mijenja, ali uvijek ostavlja osjećaj bliskosti.

Perković Nikolina, VIII c

Podgorica u oku djeteta

Podgorica, grad u kojem su vjetrovi ispleli simfoniju prošlosti i sadašnjosti, stoji u zagrljaju planina i rijeka, poput dragulja skrivenog u dlanu prirode.

Kada je gledam očima djeteta, ona mi izgleda kao bajka: šarena, živa i puna tajni koje samo srce može da osjeti. Svaki dan u ovom gradu je nova priča, a ja sam mali istraživač koji otkriva njegove čarolije.

Rijeka Morača mi izgleda kao nestašni konj – brza, razigrana i puna energije. Njen šum me ponekad uspava, ponekad me pozove na igru. Ribnica je tiša, kao stidljiva prijateljica, ali kada se spoje, kao da pričaju staru priču koju samo grad može da razumije.

Mostovi u Podgorici su mi kao čuvari vremena. Milenijumski most blista kao nešto iz budućnosti – svaki put kada prođem, osjećam se kao da idem ka nečemu velikom. Stari most na Ribnici me podsjeća na priče iz djetinjstva – kao da je uvijek tu, da me podsjeti da ne zaboravim gdje pripadam.

Volim šetnje po bulevarima i trgovima – tamo se uvijek nešto dešava. Ljudi se smiju, djeca trče, a vazduh je pun mirisa hrane i zvukova života. Podgorica je grad u kojem je uvijek neko budan, uvijek neko spreman za priču.

Kada se popnem na Goricu, osjećam se kao da gledam svijet s vrha. Tamo gore, među borovima i cvrkutima ptica, Podgorica izgleda kao slika koju bih voljela da nacrtam – da je imam sa sobom, gdje god da pođem.

Noću, grad postaje tiši, ali još ljepši. Svijetla se ogledaju u rijekama, a mjesec prati moje misli dok šetam sa roditeljima. Tada osjećam kako Podgorica diše, čuva nas i sanja s nama.

Za mene, ovaj grad nije samo mjesto gdje živim. On je moj dom, moji prijatelji i moja najljepša priča. U njegovim ulicama koračam slobodno, u njegovim zvukovima prepoznajem igru, a u njegovom srcu čujem otkucaje svog djetinjstva.

Ko jednom vidi Podgoricu očima djeteta, zauvijek će u njoj prepoznati toplinu, radost i ljepotu koja se ne zaboravlja.

Jovana Ostojić, VIII a

Škola

Škola je mjesto koje često povezujemo s obavezama, kontrolnim zadacima i ranim ustajanjem. Ipak, kada se malo bolje razmisli, škola je mnogo više od toga. Ona je prostor u kojem svakog dana rastemo, učimo o sebi i o drugima i stvaramo uspomene koje ćemo vječno pamtit.

Najljepše stvari često su one najmanje i naizgled nevažne. To je osmijeh prijatelja u klupi pored, šapat prije časa, zajednički smijeh kada nastavnik napravi šalu ili trenutak kada jedni drugima pomažemo pred test. Te sitnice čine školske dane posebnijim i lakšim. U školi učimo mnogo više od gradiva iz knjiga. Učimo kako biti strpljiv, kako saslušati druge i kako prihvatiti različitosti. Svaka greška nas nečemu nauči, a svaki uspjeh nas ohrabri da idemo dalje. Možda to ne primjećujemo svakog dana, ali nas škola polako oblikuje u ljude kakvi ćemo postati. Zato je važno da je ne gledamo kao obavezu, već kao mjesto gdje gradimo prijateljstva, samopouzdanje i snove o budućnosti.

Na kraju, kada jednog dana budemo napustili školske klupe, nećemo pamtit sve lekcije napamet, ali ćemo pamtit osjećaje, prijatelje i male trenutke koji su školu učinili našim drugim domom.

Nikolina Perković, VIII c

Draga mama,

Pišem ti ovo pismo da ti kažem koliko te volim.

Ti si uvijek dobra prema meni i sestri. Najviše volim kod tebe to što uvijek kažeš pravu stvar. Plemenita si, brižna, saosjećajna i pametna... Uvijek se trudiš da nama bude ugodno i lijepo. Sa tobom volim da pričam o svemu i da šetam. Šta god da radim sa tobom – lijepo mi je.

Želim i da ti se zahvalim za sve lijepo što radiš za mene. Bez tebe ništa ne bi bilo moguće. Stalno me podstičeš da nastavim dalje. Tvoje ime mi je asocijacija na ljubav i pažnju.

Od sveg srca ti se zahvaljujem i mnogo te volim.

I na kraju, želim da ti čestitam Osmi mart!

Tvoj sin Ilija

Ilija Čanović, V d

Drvo

Drvo je živo biće,
voda mu je takođe piće.
Na jednoj nozi stoji,
samo se sjekire boji.

Jesen mu lišće napadne,
ali ono ni da mrdne.
Zima mu ostavi pustoš hladnu,
a drvo sjeme pomjera kao za inatu.

Ljeto mu vrućinu donese,
a ono ni da se strese.
Proljeće zasadi cvijeće,
a u svakoj bašti desiće se drveće.

Zana Ljaić, V c

Učiteljica

Kad me ona pogleda
njoj su oči kao od meda.
Sa nama uči, obnavlja,
kod nje sve valja.

Ona nam pomaže,
ja upijam sve što kaže.
Zabavna je, uvijek se šali,
mi smo za nju još mali.

Polako, bez žurbe,
mi učimo dok smo bebe.
Naučićemo brojeve, slova,
a onda godina nova.

Zana Ljaić, V c

Pravi prijatelj

On je tu kad niko nije.
On je oblak koji se i na kiši smije.
On je kao kišobran na kiši.
Zna da stvori da si od prvog mjesta viši.
Prijatelj snove pretvori u javu,
ružno vrijeme u bajku pravu.
Emocije divne on ti daje,
sa njim se sreća i ljubav gaje.

Zara Jovović, V a

Podgorica

Podgorice, grade moj
gdje sunce sija i daje spokoj rijeka.

Morača tiho teče i daje na

zvjezdano veče.

Mostovi je krase svi,

tu se igramo svi mi.

Podgorice, volim te ja

ti si moj dom i najljepši grad ikada!

Andrija Vučković, V b

Mačak Toša

Mačak Toša zvek je pravi,

on dar-mar svuda napravi.

Sav je važan, rep mu strši,

po dvorištu sve on krši.

Kad se jutro rano javi,

on se opet važan pravi.

Pa tako po cijeli dan

On se pravi prebitan.

Vrlo vješt je majstor skoka,

zato ima više obroka.

Lukav, brz i uvijek spretan,

Protiv njega težak je megdan

Lazar Madžgalj, IV c

Čiča Triša i mačak Toša

Čiča Triša je bio ljut,
pa je mačka Tošu poslao na put.

Snalažljivi mačak nije bio sam,

upoznao je bijelog miša

i tako otjerao strah.

Maštao je on da se vrati kući

i kako će opet s tavana

čiča Triši slaninu

kroz brkove provući.

Sofija Babović, IV c

Moj grad

Pod brdom Gorica
leži moja Podgorica.

Grad divnih lica
i meni znanih ulica.

Kroz moje snove
šumi Morača
kuda moja noga rado korača.

Pod nebom punih ptica
sija moja Podgorica!

Ksenija Vukelj, V b

Nataša Pajović, VIII d

Balša Đuretić, VIII a

Nikolaj Razinkin, VI e

Teodora Todorović, VI a

Ante Županović, VI d

Dunja Novosel, V a

Enes Kojašević, V c

Nina Raičević, Vc

Jelena Janković, IX c

Ilija Gajević, IX a

Tara Murić, IX d

Zina Mustafa, V c

Anika Petričević, V c

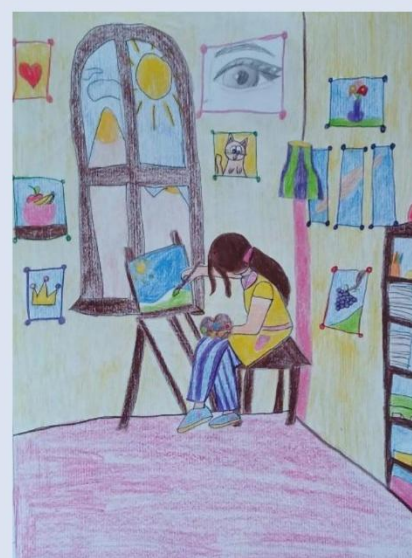
Milena Prelević, IV a

Milena Prelević, IV a

Zana Ljaić, V c

Dunja Stanić, VII c

Irma Mučić, V e

Matej Dautović, V d

Jovana Ostojić, VIII a

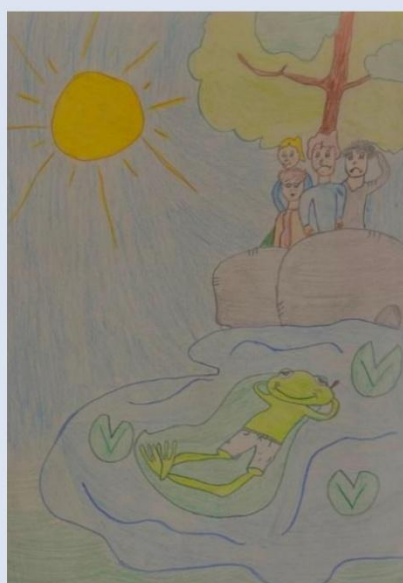
Tijana Bokun, VIII a

Matea Kokotović, V d

Elena Manigoda, V d

Maša Vučeraković, IV c

Anja Korać, III a

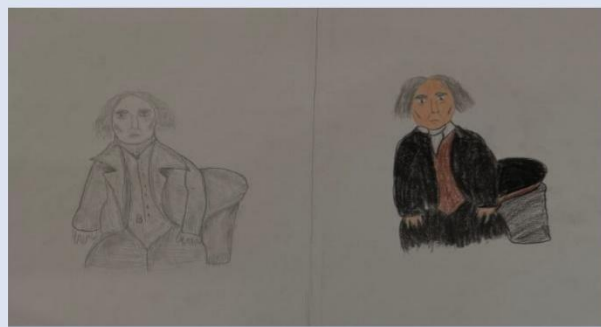

Omer Beganović, V e

Teodora Vujičić, IV c

Teodora Rajković, IV

Neda Jovanović, V a

Asija Purišić, VIII a

Bojana – Ana Kleut, V e

Lejla Kobilica, V e

Stanić Dunja, VII c

Andrea Kasom, IV c

Čuvajmo Podgoricu

Na priredbi upriličenoj povodom obilježavanja Dana Podgorice, 19. decembra 2025. godine, posebnu pažnju publike privuklo je izvođenje skeča „Kad brda progovore“. Ovaj zanimljiv i duhovit scenski prikaz pripremila je učiteljica Nevenka Bjelica sa učenicima odjeljenja V c.

Na šaljiv i maštovit način dočarana je podgorička svakodnevnica tokom vrelih ljetnjih mjeseci, uz jasnu i snažnu poruku o značaju očuvanja životne sredine i prirode koja nas okružuje.

Tekst skeča možete pročitati u nastavku.

Kad brda progovore

Uloge: Sunce, Ljeto, vrućina (sparina), Malo brdo, Gorica, Ljubović, Kakaricka gora, Dajbabska gora i vatrogasci.

Sunce (*ponosno se obraća svima*): Evo meee! Kako ste, moji dobri, visoki drugari? Danas ću vas malo više ugrijati! Ništa to neće pokvariti! Baš se divim vašoj ljepoti!

Ljeto (*ushičeno, veselo*): Evo i mene!! Donosim vam toplotu... sladoled (*mmmm*), znoj... pjesme ptica, zrikavaca. A ja sam najljepše godišnje doba... dobro, dobro, znam, Podgorica ljeti nije baš prijatna.

Vrućina (*hladi se lepezom*): Kakav divan dan! Što je vruće, previše, na sparinu sve miriše! Znam, znam, komarci ne daju mira, iz Podgorice treba ići u planine!

Malo brdo (*srećno*): Ura!!! Volim kad dođe ljetno. Kad nas ugrije Sunce žuto, na sparinu sve miriše, a ja gledam s visine na sve naše divne doline. Rijeke tople, kupaća pune, a neko ispija doč i kapučino.

Brdo Gorica (*ponosna i oprezna*): Eh, dijete drago! Ne, ne budi toliko lakomislen i samouvjeren! Duugooooo je ljetooooo! Molim te Sunce, nemoj opet da pretjeraš! Prošlog ljeta sam se sva osušila!

Ljubović (*ljutito*): Dobro govoriš, Gorice draga! Ne znam ovo dijete što priča. Kad se ljetno zaigra, mi sve strahujemo! Uh, samo kad se sjetim prošlog ljeta, obuzme me strašna sjeta.

Kakaricka gora: Podgorice, Podgorice, naša ljepotice. Ti si najljepši grad... (*divi se*) ta brda, te rijeke, milina. Divim ti se svaki dan!

Dajbabska gora: A, Sahat kula, most Milenijum, pa Skaline! Ooo, Bože te miline! Takve ljepote nigdje nema! A kad padne noć svijetla grada daju Podgorici čudnu moć!

II scena

Sva brda (*uplašeno, začuđeno*): Čujete li! Ooo... neee! Evo se nešto čuje! Šta!!! Požar!!! Upomoć!!! Zovite vatrogasce!

Sunce, Ljeto, vrućina (*u panici*): Zovite vatrogasce!! Upomoć!!!

Vatrogasci (utrčavaju): Stižemo! Stižemo! Brzo, brzo! Vode! Vode! Ooo, kad bi samo kiša pala! Ne brinite, naša brda draga! Uspjeli smo!!!

Gorica: Opet su ljudi nepažljivi bili i opušak bacili. A ja se još ni od prošle godine nijesam oporavila.

Ljubović: Bravo, za naše vatrogasce! Oni su hrabri kao lavovi! Vatrogasci su naši HEROJI!!!

Malo brdo (začudojeno): Kakav se ovo miris širi, svuda je dim! Ne mogu da dišem! Pravi prijatelji ne pale vatru, nego osmjeh šire. Tu žive zeke, laste... šuma je kuća – čuvaj je brate!

Kakaricka gora: Jao, jao! Ja sam dosta gorela prošle godine. Još osjećam ožiljke. Ooo, kad ću opet da ozelenim?

Dajbabska gora: Ni mene ne čuvaju i ne čuju! Bacaju smeće, pale vatru! Ne bacaj šibicu i ne pali šumu i kuću! Zajedno treba da čuvamo svaki kraj, a naša Podgorica da ostane RAJ!

Sunce (pravda se): Hej, nije to moja krivica! Ja samo sijam!

Ljeto: (pravda se): Ni ja nijesam ništa krivo! Ljudi, ljudi! ... ti koji pale vatru gdje ne treba.

Vrućina (pravda se): Žao mi je! Nijesam htjela napraviti nevolju! Htjela sam donijeti radost, kupanje, sladoled...uživanje!

Vatrogasci: Čuvajmo Podgoricu, naša brda divna!

Da nam bude, zelena i čista!

Da nam Podgorica ljepotom blista!

Sva brda: Ne palite vatru, gdje šuma spava. Bez nas nema hlada! Mi smo pluća grada!

Podgorice, volimo te!

Čitam, dakle postojim

Knjiga je najbolji prijatelj – stara istina koja danas, u vremenu ubrzanog tehnološkog razvoja, možda zvuči uvjerljivije nego ikada. Ona više nije samo izvor znanja i nauke, već i prostor slobodne imaginacije, nadahnuća i stvaralačke mašte.

U svijetu preplavljenom informacijama, knjiga nudi dubinu: donosi bogatstvo misli, njeguje originalnost i gradi autentičnost. Onaj ko redovno čita ne obogaćuje samo svoj rječnik već i širi horizonte, razvija kritičko mišljenje i produbljuje razumijevanje stvarnosti. Čitanje je tih i strpljiv saveznik, utočište za mir duha u materijalnom svijetu obilježenom brzinom i površnošću. To je prostor u kojem se zastaje, promišlja i raste.

Kao što se gramofoni, ploče i analogni foto-aparati vraćaju na mala vrata, tako ni knjiga nikada nije izašla iz mode – jer njena vrijednost ne zavisi od trenda, već od čovjekove potrebe za smislom. Postoji mnoštvo značajnih djela koja mladi ne bi smjeli zaobići, jer upravo kroz njih stižu temelje ličnog i intelektualnog razvoja. Ljudi koji vole da čitaju lako se prepoznaju: to su oni širokih vidika, otvorenog duha i bogatog unutrašnjeg svijeta. Oni su elokventni, kreativni i radoznali; posjeduju znanje, ali i razumijevanje za druge.

U vremenu buke, oni biraju tišinu knjige – i upravo u toj tišini pronalaze najbolje odgovore.

Bibliotekarka, Tamara Piletić

Biblioteka naše škole jedno je od najposjećenijih mjesta u kojima se svakodnevno susreću znanje, mašta i ljubav prema knjizi.

Otvorena je za učenike svih uzrasta, koji u njoj još od najranijih dana otkrivaju čaroliju čitanja i značaj pisane riječi. Kroz raznovrsne priče i pouke, koje im s posebnom pažnjom, strpljenjem i toplinom prenosi naša bibliotekarka Tamara Piletić, učenici razvijaju ljubav prema književnosti i stvaralaštvu.

U ovom tihom, ali inspirativnom kutku, ispunjenom toplinom i kreativnom energijom, nastali su brojni literarni radovi.

Neke od njih smo izdvojili i predstavljamo ih vama.

Biblioteka

Biblioteka je mjesto gdje žive knjige. Kada u nju uđem, uvijek osjetim miris papira i posebnu, prijatnu tišinu. Tamo se osjećam opušteno, kao da sam u nekom svijetu mašte.

Volim da idem u biblioteku, jer se u njoj družimo, šalimo i iskreno razgovaramo. U biblioteku idem svakoga dana, jer me tamo dočeka jedna posebna osoba. To je naša bibliotekarka Tamara. Ona nas uči koliko je važno čitati. Posebno su mi dragi trenuci kada čitamo neku knjigu koju je za nas pripremila naša bibliotekarka. Takođe, volim kada u pauzama između časova igramo zanimljive igre. Svaki put kada uđem, fasciniraju me visoke police koje se protežu do plafona. Izgledaju mi kao zidovi znanja.

Biblioteka je mjesto gdje razvijam maštu i gdje mi knjige postaju najbolji prijatelji.

Aleksija Perović, V c

Osmijeh moje majke

Trenuci kada se crni, tamni oblaci nadviju nad mojom glavom, jedan jednostavni, neočekivani, blistavi osmijeh vrati te oblake vedrom nebu. Znete o kome je riječ, to je moja zvijezda vodilja, to je moja majka.

Postoje trenuci koji čine da započnem dan zabrinuta zbog sitnica koje mi djeluju jako važne. U tamnim trenucima nam se čini da niko i ništa ne može vratiti radost, ali uvijek postoji svjetlo na kraju tunela koje svojim ulaskom ozari našu dušu, ispuni prostoriju vedrinom i osmijehom. Nije teško pogoditi – u sobu je ušla moja majka.

Svakodnevno opterećena gomilom obaveza koje treba završiti, brigom koju krije u svojim sjajnim očima, bez obzira na to koliko je umorna, nijednim jedinim gestom ne pokaže da je slaba. Njen osmijeh je lijek za sve moje rane. U situacijama kada sam melanholična, kada me muče problemi za koje mislim da su nerješivi, u njenom osmjehu, koji briše suze sa moga lica, nalazim utjehu. Kao da ima čarobni štapić koji jednim potezom izbriše sve moje brige.

Ona ne bira riječi, sve njene riječi su obasjane suncem i najljepšim bojama. Zbog nje mi je život ispunjen i zahvalna sam joj na svakom trenutku, neprocjenjivim zagrljajima i osmjesima punim nade. Želim samo da ostane vječno takva, srećna i nasmijana.

Sunce je izvor života, a moje sunce je moja majka – više od života.

Milica Krivokapić, VIII e

Kada škola oživi

Da li ste ikada zamišljali šta radi vaša škola kada je napustite? Počne li ona da radi gimnastiku i pravi žurke? Postoji taj poseban trenutak, čim posljednje zvono odzvoni...

Kada naša škola prestane da bude samo zgrada sa tablama i postane nešto sasvim drugo, počinje njena prava čarolija. Čim se svjetla u hodnicima priguše, zidovi od cigle kao da počnu da se protežu, a hodnici postanu dugačke staze za googlanje.

Sjenke na zidovima ne miruju, one prave poseban maskenbal! Ako se dobro zagledate, vidjećete kako sjenka jedne vješalice za jakne pokušava da pleše brejkdens. Škola tada počinje da šapuće, ali ne o matematici i gramatici. To je zvuk zgrade koja se potajno smješka svim onim đacima koji su zaboravili patike na fizičkom, ili su izgubili gumicu prije deset godina.

A učionice? One su najzabavnije! Prašina u njima se vrti na mjesecini kao da su to mali, nevidljivi posjetioci koji pokušavaju da riješe ukrštene riječi na tabli. U zaboravljenim rančevima, u dnu učionice, sendviči koji su ostali od ponedjeljka vjerovatno postaju kraljevi mrvica i počinju da pričaju viceve.

Najčudnije je kod satova u hodniku, čim svi odu, oni počnu da kucaju duplo glasnije, kao da se takmiče ko će brže da stigne do sutrašnjeg velikog odmora, tik-tak, tik-tak.

Naša škola nije samo beton i drvo. Ona je veliki, pouzdani drugar koji čuva sve naše tajne, smijeh i one trenutke kad smo se ispod klupe smijali. Zato, sljedeći put, kad krenete kući, slobodno namignite sjenci na zidu ili mahnite starom satu. OŠ „21.maj“ vas posmatra nevidljivim očima i jedva čeka da se vratite s novim forama.

Andrea Perić, VIII d

Maštom do umjetnosti: riječ po riječ, boja po boja

Jutro bješe prohladno i suvo. Selo Lipovo se polako budilo nakon još jedne mirne noći. Moji školski drugari zajedno sa mnom nijesu ni slutili da će se naš slobodan život uskoro pretvoriti u borbu za opstanak. Naš vođa bio je Jovanče, a naša pravila su bila jednostavna: nijesmo podnosili nepravdu.

Sve je počelo s našim strogim učiteljem Paprikom. Njegova strogost i nepravda su nas natjerali na bjekstvo. Šetajući mračnom šumom, pronašli smo naše tajno utočište, sklonjeno od pogleda odraslih, a nazvali smo ga „Prokin gaj“. Tu, u divljini šume, osjećali smo se kao gospodari. Bili smo toliko povezani, a naši mali nestašluci su nas zbližavali. Učili smo da je važno imati nekoga pored sebe, nekoga na koga se možemo osloniti i u najtežim trenucima.

Međutim, naša idila nije dugo trajala. Odjednom, kao grom iz vedra neba, Drugi svjetski rat je zakucao na vrata našeg sela. Naša bezazlena igra u šumi, naše malo carstvo, preko noći se pretvorilo u stvarnu odbranu našeg mirnog doma. Prave, metalne puške, zamijenile su naše bezazlene, drvene mačeve.

U tom trenutku sam shvatio šta je prava hrabrost: nije to odsustvo straha, već spremnost da se pomogne prijatelju kada sve izgleda izgubljeno.

Balša Đuretić, VIII a

Stepenice mog djetinjstva

Moje odrastanje nije bilo nagli skok, već tiho i uporno penjanje uz stepenice života. Svaka stepenica je predstavljala neki poseban trenutak, odluku, ili emociju koja me polako mijenjala.

Neke uspomene su mi obasjane suncem, ispunjene smijehom i sigurnošću, dok su druge bile hladne, pune sumnje i straha. U djetinjstvu su stepenice bile široke i lake. Svijet je tada izgledao jednostavno, a problemi mali i prolazni. Koraci su mi bili nesigurni, ali bezbrižni, jer sam uvijek znala da postoji ruka koja me čeka. Kako sam rasla, stepenice su postajale uže i više. Od mene se očekivalo da sama biram svoj put, da donosim odluke, ali i snosim posljedice. Na tim stepenicama sam naučila da odrastanje ne znači samo odricanje od igre, već prihvatanje odgovornosti. Padovi su me naučili više nego uspjesi, da greške nijesu kraj, već lekcija. Svaki novi korak je zahtijevao hrabrost, ali mi je donosio snagu. Ponekad se na tim stepenicama osjetim izgubljeno, kao da ne znam idem li pravim putem. U tim trenucima strah zna da bude jači od mene, a sumnja jača od hrabrosti. Odrastanje me naučilo da nije sramota zaplakati i priznati da boli. Svaki korak me udaljavao od djetinjstva, ali približavao istini ko sam.

Na pučini mog života postoji još mnogo koraka, neki će biti hladni kao vrh Mont Everesta. Niko ne zna koja mu je stepenica posljednja, zato treba sakupiti najljepše uspomene.

Emili Gačević, VIII e

NAJBOLJI MEĐU NAMA: Kako su naši učenici predstavili sebe i školu

Učešće na takmičenju, posebno državnom, cilj je i privilegija za svakog učenika. Kao i svako drugo, i ovo takmičenje je potvrda velikog truda, znanja i odricanja za sve one koji su imali priliku da na ovaj način unaprijede i uporede svoje znanje sa znanjem svojih vršnjaka iz cijele države.

Ove godine našu školu je ponosno predstavljalo trinaest učenika. Svi oni su vrijedno radili sa svojim mentorima i postigli zapažene rezultate. Među njima se posebno istakla Lana Vukić, učenica odjeljenja IX e.

Naša Lana je osvojila treće mjesto iz matematike. Veliki napor i trud koji je uložila se isplatio. Ponosna na znanje koje je stekla i postignuti rezultat, pričala nam je o svojoj ljubavi prema matematici i zahvalnosti koju pripisuje svojim nastavnicima, a posebno svojoj nastavnici i mentorki Jeleni Ostojić. Kako kaže, nastavnica je prepoznala njen talenat i logiku u rješavanju zadataka, pa je tako spremna i bez treme uspjela da svoje znanje prikaže u najboljem svjetlu. Naša redakcija je napravila mali intervju sa Lanom, te ga u nastavku možete pročitati.

Od kada postoji tvoja ljubav prema matematici?

Od petog razreda, kada je moja učiteljica Dejana prepoznala moj talenat. Ona me je podstakla da više vjerujem u sebe i svoje sposobnosti. Tako sam počela da razvijam ljubav prema ovom predmetu i shvatila da trudom i radom mogu mnogo unaprijediti svoje znanje.

Mnogi kažu da je matematika težak predmet, da li je tako?

Po mom mišljenju, ona je osmišljena da ne bude teška, već da razvija logičko razmišljanje kao i sposobnost rješavanja problema

Ako se redovno uči, da li je mnogo lakša?

Veoma, zbog velikog i redovnog rada gradivo postaje sve razumljivije i lakše ga je savladati. Redovnim učenjem znanje se postepeno nadograđuje, a složeniji zadaci se na ovaj način lakše rješavaju.

Kako si se odlučila za Državno takmičenje iz matematike?

Moj san od šestog razreda je bio da se prijavim na Državno takmičenje iz predmeta koji najviše volim.

Koliko dugo si se pripremala za takmičenje?

Sa radom sam zvanično krenula u septembru, ali najviše posljednjih mjesec dana.

Koliki napor si uložila?

Uložila sam veliki trud i rad, ali se isplatilo. Svaki dodatni čas mi je donio novo znanje i sigurnost, pa su tako i moje samopouzdanje i motivacija postajali sve jači.

Jesi li zadovoljna svojim rezultatima?

Veoma sam zadovoljna svojim postignućem, jer je treće mjesto na Državnom takmičenju veliki uspjeh.

Je li bilo teško postići ih?

Bilo je veoma teško, posebno zbog toga što su na takmičenju učestvovali najbolji matematičari iz cijele države.

Ko ti je bio najveća podrška na ovom putu?

Sjajnu podršku pružila mi je nastavnica Jelena. Ona mi je bila velika potpora i vjetar u leđa. Takođe i moja porodica.

Slažeš li se sa poslovicom „Sve se može kad se hoće“?

Da, jer uz jaku volju, upornost i rad i najteži ciljevi se mogu dostići.

Da li ćeš nastaviti da se takmičiš i dalje?

Hoću, već u junu biću dio Balkanskog takmičenja iz matematike.

Da li imaš neku poruku podrške za sve učenike koji imaju strah da se prijave na Državno takmičenje?

Najbitnije je doći bez treme, podignute glave i sa mišlju da je veliki uspjeh što se uopšte takmičiš na takmičenju tako visokog nivoa.

Na Državnom takmičenju je učestvovalo još dvanaest takmičara koji su postigli zapažene rezultate.

Na Državnom takmičenju iz matematike učestvovao je i učenik Nemanja Kenjić, učenik odjeljenja IX a. Kako kaže, presudna je bila zainteresovanost za predmet, kao i podrška mentora. Osim matematike, Nemanja je učestvovao i na Državnom takmičenju iz engleskog jezika, gdje je takođe zadovoljno i ponosno predstavio svoje znanje.

Jakov Đajić, učenik odjeljenja VI b, takođe se predstavio na Državnom takmičenju iz matematike.

Uživanje u rješavanju matematičkih problema i velika logika bili su glavna potpora za prijavljivanje na takmičenje ovako visokog nivoa, za koje ga je posvećeno pripremao njegov mentor Seid Kršić.

Na ovogodišnjem Državnom takmičenju iz biologije našu školu predstavljalo je nekoliko učenika. Ovo su njihova iskustva.

Irina Čelebić, učenica odjeljenja IX a, kaže da ju je Državno takmičenje zainteresovalo i u njoj probudilo ljubav prema biologiji, posebno anatomiji.

Balša Prelević, učenik odjeljenja IX a, takođe je učestvovao na Državnom takmičenju iz biologije. Veoma je ponosan na rezultat koji je osvojio, kao i za priliku koju je dobio.

Julija Tanjević, učenica odjeljenja IX c, kaže da je veliki uticaj na ljubav prema ovom predmetu imala njena porodica, ali i nastavnica.

Jana Šćekić, učenica odjeljenja IX c, kaže da nije očekivala veliki uspjeh na školskom takmičenju iz biologije i da je bila iznenađena samom prijavom za državno takmičenje. Svi učenici su se pripremali uz veliku pomoć i podršku svoje mentorke, nastavnice Nine Rajković.

OSIM MATEMATIKE I BIOLOGIJE, NAŠI UČENICI SU SE PO PRVI PUT OVE GODINE PREDSTAVILI I NA DRŽAVNOM TAKMIČENJU IZ CRNOGORSKOG - SRPSKOG, BOSANSKOG, HRVATSKOG JEZIKA I KNJIŽEVNOSTI.

Lena Bubanja, učenica odjeljenja VI a, učestvovala je na Državnom takmičenju iz CSBH jezika i književnosti. Kako kaže, pripreme su tekle redovno i teško. Veoma ponosna na sebe i svoje rezultate, govorila je o neizostavnoj podršci svoje nastavnice i mentorke, nastavnice Veronike Rutović.

Dora Ivezić, učenica odjeljenja VI b, pokazala je svoje znanje i ljubav prema književnosti. Nastavnica joj je redovno pružala podršku, a Dora kaže da je za svoj rad, trud i uspjeh dobila zasluženost rasterećenje od gradiva.

Haris Kajević, učenik odjeljenja IX d, takođe se predstavio na Državnom takmičenju iz CSBH jezika i književnosti. Veliku zahvalnost duguje i svojoj nastavnici i mentorki, nastavnici Ireni Mugoši, koja mu je posvećeno i sa puno ljubavi pružala podršku na ovom putu.

Said Mucević, učenik odjeljenja IX a, učestvovao je na Državnom takmičenju iz CSBH jezika i književnosti. On kaže da je, podignute glave i bez treme, došao da pokaže šta zna, jer prilika je samo jedna.

NA OVOM VAŽNOM TAKMIČENJU NEIZOSTAVAN JE I ENGLISKI JEZIK

Ines Krivokapić, učenica odjeljenja IX c, opredijelila se upravo za engleski jezik. Ljubav koju gaji prema jezicima od malena je navela na ovaj poziv koji nije mogla odbiti. Mentorka Tanja Škuletić-Kumro bila je snažna podrška na ovom važnom takmičenju.

NAŠA ŠKOLA JE PONOSNA I NA SVOJE PREDSTAVNIKE IZ GEOGRAFIJE

Miloš Bogićević, učenik odjeljenja IX d, učestvovao je na Državnom takmičenju iz geografije gdje je pokazao zapažen rezultat. Geografija je na početku, kako kaže, predstavljala pravi bauk, međutim, uz pomoć dobrih nastavnika i njihove podrške, inspirisan je da nastavi dalje da unapređuje znanje iz ovog predmeta. Veoma je zahvalan svojoj mentorki, nastavnici Ljiljani Čavić, na velikoj podršci koju mu je pružala

---

MEĐUOPŠTINSKO TAKMIČENJE IZ MATEMATIKE: SJAJNE PREDSTAVNICE – ISIDORA I ASIJA

Pored državnog, naši učenici su uzeli učešće i u drugim važnim takmičenjima, a jedno od njih je i Međuopštinsko takmičenje iz matematike. Predstavnice matematike na ovom takmičenju bile su Isidora Sredanović i Asija Purišić, učenice odjeljenja VIII a. Imali smo priliku da čujemo njihovo iskustvo.

Asija i Isidora su veoma ponosne na činjenicu da su predstavljale našu školu i postigle sjajan rezultat. Dok je Isidora ovog puta zauzela drugo mjesto, Asija je bila treća. Ljubav prema matematici gaje od malih nogu zahvaljujući nastavnicima koji su sa njima radili, istakle su i da teže ka napretku u ovoj oblasti i što boljim rezultatima u narednom periodu. Pripreme, kako kažu, ne traju samo mjesec dana pred samo takmičenje, već dugi niz godina kroz njihovo školovanje, a tokom ove godine vrijedno im je pomogao njihov mentor, nastavnik Seid Kršić.

VEOMA SMO PONOSNI NA NAŠE UČENIKE I NJIHOVO ZNANJE KOJE POMJERA GRANICE

Dunja Bajić, VIII d

Maksim Predojević, VIII d

Irina Čelebić, IX a

Dan tradicije

U našoj školi je 21. aprila 2026. godine održana svečana priredba povodom Dana tradicije, u organizaciji Aktiva trećeg razreda. Ovaj događaj okupio je učenike, nastavnike i roditelje u duhu očuvanja kulturnog nasljeđa i zajedništva.

Program je bio raznovrstan i bogat sadržajem. Učenici su kroz duhovit skeč na originalan način predstavili tradicionalni crnogorski humor, što je izazvalo oduševljenje prisutnih. Hor je izveo splet crnogorskih narodnih pjesama, podsjećajući na ljepotu i vrijednost naše muzičke tradicije.

Poseban doprinos dali su i učenici kroz ritmičku tačku i izražajnu recitaciju.

Priredbu su dodatno obogatili nastupi djece koja dolaze iz različitih kulturnih sredina. Učenici porijeklom iz Pakistana,

Čilea i Turske predstavili su se muzikom i igrom svojih zemalja, unoseći posebnu energiju i raznolikost u program.

Ovakvi događaji imaju veliki značaj za razvoj djece, jer ne samo da njeguju i čuvaju tradiciju, već podstiču i razumijevanje, poštovanje i prihvatanje različitih kultura. Priredba je još jednom pokazala da bogatstvo leži u različitosti, a zajedništvo u međusobnom uvažavanju.

U DVORIŠTU

(Djed svira na guslama. Baka donosi tacnu sa priganicama. Djeca sjede oko njih)

Milo: Djede, a šta su to gusle?

Djed: Oooo, gusle su ti, sinko, naš mali televizor - priča, pjeva i pamti sve junake!

Ana (smije se): A gdje je daljinski?!

(Djeca se nasmiju, djed se pravi zbunjen, lupa štapom o zemlju)

(Ulazi djed komšija, čuo je priču sa strane)

Djed Rade (djed komšija): A što to, komšija, pričaš djeci? Opet im prodaješ te gusle k'o da su televizor?

Djed: Nijesu k'o nego su bolje! Za ove ne treba struja!

Arena znanja

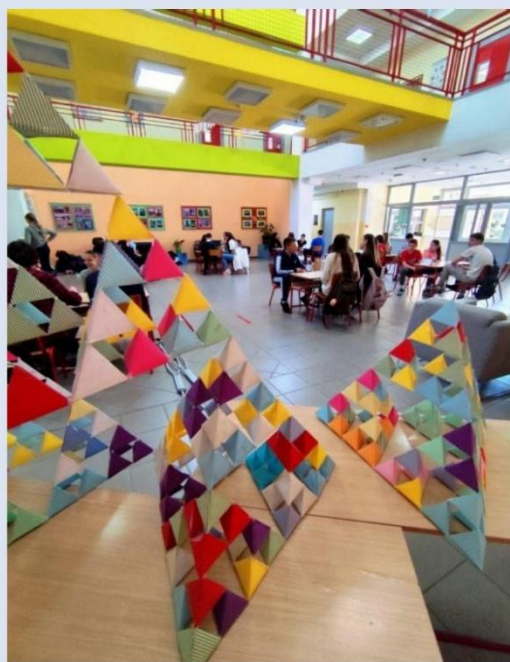
Timsko školsko takmičenje iz matematike „Arena znanja”, održano je 6. marta 2026. godine u našoj školi donoseći jednu drugačiju i veoma inspirativnu matematičku priču. Za razliku od uobičajenih pojedinačnih nadmetanja, ovoga puta, učenici su imali priliku da pokažu svoje znanje kroz timski rad, saradnju i zajedničko rješavanje problema.

Grupe su formirane nedjelju dana ranije, s posebnom pažnjom da svaka ekipa ima po jednog učenika iz šestog, sedmog, osmog i devetog razreda. Ovakav sastav ekipa omogućio je razmjenu znanja među generacijama, ali i razvoj međusobnog povjerenja i timskog duha.

Takmičenje su osmislili i realizovali nastavnici matematike Jelena Ostojić, Sara Radević i Seid Kršić. Učenici su se nadmetali u tri dinamične i zanimljive runde: Mozgalice, Sprint i Štafeta. Svaka od njih zahtijevala je ne samo poznavanje gradiva, već i dodatnu logiku, snalažljivost i dobru komunikaciju unutar tima.

Atmosfera tokom takmičenja bila je izuzetno pozitivna – hol škole je bio ispunjen energijom, smijehom i uzbuđenjem. Učenici su sa velikim interesovanjem učestvovali u svim rundama, a posebno raduje činjenica da su bili izuzetno zadovoljni ovakvim načinom takmičenja. Na kraju su proglašeni pobjednici i uručene nagrade najuspješnijim ekipama, dok se pobjednički tim plasirao na Opštinsko takmičenje, gdje je predstavljao našu školu.

„Arena znanja“ je pokazala da matematika može biti zabavna, dinamična i još ljepša kada se dijeli sa drugima.

Zanimljivosti sa sekcije

Skeč: „Riječ po riječ – čuvajmo naš jezik“

Likovi:

- Lena (nastavnica CSBH jezika i književnosti)
- Maksim (opsjednut engleskim izrazima)
- Nikolina (ljubiteljka društvenih mreža)
- Tarik (povremeno koristi engleske izraze)
- Asija (voli maternji jezik)

(Učionica. Učenici sjede i pričaju. Nastavnica još nije ušla.)

Maksim: Jesi li vidjela moj novi post? Baš je ful dobar!

Nikolina: Jesam! Odmah sam ga lajkovala i šerovala, top post!

Tarik: Ja sam te i tagovao, da te vide moji foloveri. Sad si zvanično trending.

Asija (*zbunjeno, spušta knjigu*): Ljudi, možete li vi pričati normalno?

Maksim: Šta ti je, Asija? Ovo je totalno top-tier komunikacija.

Nikolina: Da, danas svi tako pričaju. To je globalni vajb.

Asija: Vrhunska komunikacija? Globalni vajb? Reci jednostavno – energija.

Nikolina: Dobro, profesorice rječnika.

(U tom trenutku u učionicu ulazi nastavnica Lena.)

Lena: Dobar dan, djeco!

Učenici (*uglas, bezvoljno*): Dobar dan!

Lena: Čujem da se ovdje vodi veoma „moderan“ razgovor. Ako sam dobro čula, ovdje se govori mješovitim jezikom. Hoće li mi neko prevesti?

Maksim: Pa, nastavnice, objavio sam novu fotografiju na internetu i svi kažu da je odlična.

Nikolina: Ja sam označila da mi se sviđa i podijelila je na svom profilu.

Tarik: Ja sam ga označio u objavi da ga vide i moji pratioci.

Lena: Vidite i sami, ipak znate to reći i na našem jeziku.

Asija (*uz osmijeh*): Eto, može se i bez tih stranih riječi.

Lena: Hajde da vidimo možemo li govoriti bez tuđica. Sve što želimo reći, recimo na maternjem jeziku.

(Igra počinje)

Nikolina: Juče sam išla u šoping...

(zastane, svi je gledaju)

U kupovinu!

Maksim: Bravo, level jedan pređen!

Lena: Nivo jedan pređen, Maksime.

Tarik: I kupila si ful... punu kesu?

Petar: Ja sam to odmah šerovao...

(zastane, hvata se za glavu)

Podijelio!

Nikolina: A onda sam sve tagovala...

(svi je gledaju)

Označila!

Asija: Vidite i sami – poznajemo svoj jezik. Samo treba da ga koristimo.

Maksim: Dobro, priznajem. Ja sam fan... obožavalac našeg jezika. Od danas mu dajem prednost nad tuđicama.

Nikolina: I ja ću od sada manje koristiti strane riječi. Možda samo ponekad.

Asija: Možemo učiti strane jezike, ali treba da čuvamo svoj.

Lena: Djeco, znanje drugih jezika je bogatstvo, ali je naš jezik temelj. Njeguimo ga, volimo i govorimo pravilno, jer je on naše najveće blago.

Maksim: Iskreno, ponekad zvučimo pametnije kad koristimo strane riječi.

Lena: Pamet se ne mjeri jezikom, nego znanjem.

Maksim: Dogovor – koristimo naše riječi i manje tuđica, da nam komunikacija bude jasna i razumljiva svima.

Lena: Učite strane jezike, ali čuvajte svoj. Jer jezik nije samo sredstvo komunikacije – to je naš identitet.

A sada otvorite sveske. Danas otkrivamo bogatstvo i ljepotu našeg jezika.

Svi zajedno: Čuvajmo maternji jezik – čuvajmo sebe!

Skeč: „Hitno suđenje tuđicama“

Likovi:

- Sudija
- Jezički inspektor
- „Optuženi“ – učenici sa kartonima oko vrata (na kartonima piše: POST, LAJK, SELFIE, TREND, HEJTER, OK)

(Učionica. Sudija ustaje.)

Sudija (*uzdigne čekić*): Proglašavam hitno suđenje! Naš razred je preplavljen tuđicama! Ako se ovako nastavi, trebaće nam prevodilac za svakodnevni razgovor!

Jezički inspektor (*prilazi učenicima*): Da vidimo ko je sve prekršio pravila maternjeg jezika. Ovdje imamo optužene...

(Učenici stoje s kartonima oko vrata na kojima piše: **POST, LAJK, SELFIE, TREND, HEJTER, OK**)

Sudija (*strogo*): Svaka od ovih tuđica mora se ispitati! Kako ste se usudili zauzeti mjesto u našem jeziku bez dopuštenja?!

Jezički inspektor (*bilježi*): Očigledno su učenici zaboravili da riječi poput ovih možda zvuče moderno, ali naš jezik je bogat i zaslužuje da ga koristimo pravilno!

(Ulazi „POST“ s kartonom oko vrata.)

Inspektor: Ko si ti?

POST: Ja sam POST! Svi me koriste – na društvenim mrežama, u pričama, objavama... ne mogu me izbjeći!

Inspektor: Imaš li ti domaću zamjenu?

Učenici: Objava!

POST: Dobro, dobro... povlačim se!

(POST dramatično sjedne.)

(Ulazi „LAJK“, korača samouvjereno, rukama naglašava svoju važnost, publika ga odmah primjećuje.)

LAJK: Bez mene nema života! Bez mene ništa nije popularno! Ja sam srce svake priče!

Sudija: Naravno da ima života i bez tebe. Zoveš se SVIĐANJE!

LAJK (*hvata se za srce dramatično, gleda publiku*): Sviđanje?! Tako obična riječ, a ja sam kul!

(*Ulazi „SELFIE“ sa telefonom u ruci, stalno se slika.*)

SELFIE (*pozira*): Sačekajte! Prvo moram selfie sa suđenja!

Inspektor: Opet ti?! Imaš li domaću zamjenu?

Učenici: Autofotografija! Autoportret!

SELFIE (*zbunjeno*): Au... to zvuči ozbiljno. Dobro, evo brišem filter...

(*Sjeda i krišom se opet slika.*)

(*Ulazi „TREND“, hoda važno i samouvjereno.*)

TREND: Ja sam TREND! Svi me prate! Bez mene ništa nije „in“!

Inspektor: Moda! Ili, ako hoćete preciznije – pomodarstvo!

TREND (*uvrijeđeno*): Pomodarstvo?! To zvuči kao da ću brzo nestati...

Sudija: Upravo tako.

(*TREND dramatično padne na stolicu, ruke raširene.*)

(*Ulazi „HEJTER“ mrzovoljno, krišom se osvrće oko sebe.*)

HEJTER: Ovo suđenje je bezveze.

Inspektor: A ti si?

HEJTER: Hejter. Ja samo kritikujem.

Inspektor: Mrzitelj!

HEJTER: Dobro, dobro... ne morate odmah tako...

(*Sjeda i prekrsti ruke, mrmlja sebi u bradu.*)

(*Ulazi „OK“, polako, ležerno, kreće među ostalima.*)

OK: Šta se ovdje dešava?

Sudija: A ti si?

OK: Pa... ja sam OK. Mene svi koriste!

Inspektor: Možeš biti – u redu, važi, dobro!

OK (*dramatično*): Znači, imam konkurenciju?

Učenici: I te kako!

(*OK polako sjeda, zuri oko sebe nezadovoljno.*)

(*Sudnica je sada puna „riječi“.*)

Sudija: Sud je donio odluku – tuđice nijesu zabranjene!

Dakle, optuženi ostaju na slobodi, ali imaju obavezu da poštuju i koriste domaće riječi kad god je moguće!

Inspektor: Od danas – prije nego što kažemo stranu riječ, razmislimo imamo li svoju! Strane riječi nijesu problem, ali njihova pretjerana upotreba jeste.

Svi zajedno: Čuvajmo maternji jezik – jer bez jezika nema ni nas!

(*Poklon publici.*)

Pripremile nastavnice Aleksandra Đuričić i Anisa Adrović
sa učenicima šestog, sedmog i osmog razreda koji pohađaju časove sekcije CSBH jezika i književnosti

Dan nauke – znanje koje inspiriše

Dana 23. aprila 2026. godine u našoj školi održan je **Dan nauke** – događaj posvećen znanju, istraživanju i dječjoj radoznalosti. Škola je toga dana postala mjesto susreta učenika, nastavnika, roditelja i svih ljubitelja nauke, koji su imali priliku da uživaju u raznovrsnim sadržajima i kreativnim prezentacijama.

Učenici i nastavnici iz oblasti informatike sa tehnikom, biologije, hemije, fizike, kao i predmeta ljekovito bilje, predstavili su brojne eksperimente, makete, modele i zanimljive projekte. Posebnu vrijednost događaju dali su učenici koji su tokom školske godine pokazali veliku posvećenost, trud i interesovanje za nauku, te sa ponosom predstavili svoje radove posjetiocima.

Dan nauke su osmislili i realizovali nastavnice biologije Slavica Matanović i Nina Rajković, nastavnica hemije Jovana Raičević, nastavnica fizike Eva Damjanović i nastavnici informatike sa tehnikom Marko Adžić i Dragutin Đurović.

Veliko zadovoljstvo predstavljalo je gostovanje Prirodnjačkog muzeja Podgorice, čiji su eksponati dodatno obogatili program i privukli pažnju svih prisutnih. Zahvalnost dugujemo i kompaniji Voli, koja je obezbijedila osvježanje za učesnike i podržala realizaciju događaja.

zahvalnost upućujemo roditeljima koji su svojim angažovanjem i podrškom doprinijeli uspješnoj organizaciji događaja, a naročito gđi Sandri Đečević na predanosti, pomoći i nesebičnom doprinosu.

Dan nauke još jednom je pokazao koliko su znanje, kreativnost i zajedništvo važni za razvoj mladih generacija. Kroz ovakve aktivnosti nastavljamo da gradimo školu koja podstiče istraživački duh, razvija talente i inspiriše djecu da vjeruju u svoje mogućnosti.

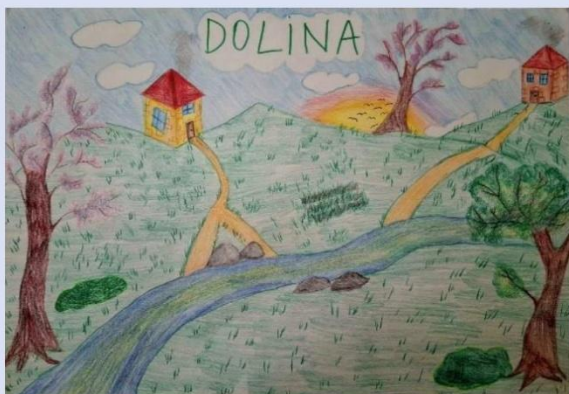

Male umjetnice velikih snova

Anja Korać

Anja Korać, učenica odjeljenja III a, već sada pokazuje veliku ljubav prema umjetnosti, tačnije, slikarstvu. Kako sama kaže, crtanje i slikanje su joj omiljeni hobi i nešto u čemu istinski uživa.

„Idem u školu slikanja i mnogo volim da slikam. To je moj omiljeni hobi“, priča Anja s osmijehom. Posebno voli da crta portrete, ali ne ograničava se samo na to. Rado istražuje i druge motive, pa tako često crta mrtvu prirodu i modele.

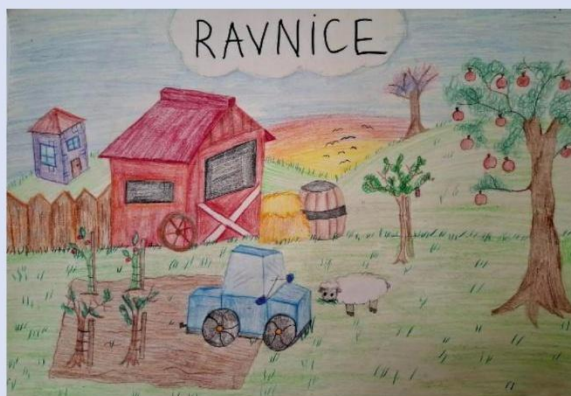
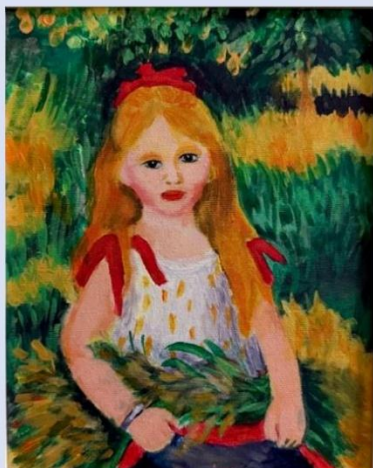

Njeni radovi otkrivaju strpljenje, posvećenost i iskrenu dječju maštu. Iako je još uvijek veoma mlada, već ima jasnu želju za budućnost.

„Kada porastem, željela bih da budem umjetnica“, kaže Anja, dodajući da smatra da je umjetnost veoma lijepa i da je svako može zavoljeti.

Na kraju razgovora, Anja je uputila i poruku svojim vršnjacima: „Želim da svi vjeruju u sebe i prate svoje snove.“

Ako nastavi ovim putem, nema sumnje da će ova djevojčica još mnogo puta iznenaditi svojim talentom i kreativnošću.

Jovana Ostojić VIII a

Zara Jovović

Učenica odjeljenja V a **Zara Jovović**, prepoznata je po svom izuzetnom muzičkom talentu i ljubavi prema pjesmi. Već pet godina Zara je članica hora „Zvezdice“, a svoj veliki talenat pokazala je još sa šest godina, kada je prvi put nastupila na festivalu „Zlatna pahulja“. Tom prilikom osvojila je prvo mjesto za kompoziciju i drugo mjesto za interpretaciju.

Do sada je snimila četiri pjesme – „Čokolada“, „Djeca Podgorice“ i „Ja u čuda vjerujem“, sa kojima je nastupila na brojnim festivalima, manifestacijama i televizijskim emisijama. Zara je dobro poznato lice u našoj školi, jer svojim nastupima uvijek uljepša školske priredbe i događaje.

U čast Dana škole Zara je, 19. maja, održala svoj prvi solistički koncert. Kako smo ove godine obilježili i 20 godina nezavisnosti Crne Gore, koncert je bio u duhu naše istorije i tradicije. U programu su učestvovali njeni drugari iz odjeljenja V a, kao i svi učenici petog razreda.

Veliku podršku u realizaciji koncerta i bogatog programa pružila je učiteljica Snežana Leovac, koja je tokom proteklih pet godina bila Zarin oslonac i podrška. S radošću će pratiti njen dalji put i radovati se svakom njenom budućem uspjehu.

Pročitajte kako je Zara odgovorila na pitanja naše redakcije.

Kada je počela tvoja ljubav prema pjevanju i kada si otkrila svoj talenat?

Moja ljubav prema pjevanju počela je još kada sam bila baš mala, ali pravi osjećaj se pojavio kada sam počela da nastupam pred publikom, da dobijam lijepe komentare i podršku.

Šta te u pjevanju najviše ispunjava?

U pjevanju me najviše ispunjava to što mogu da pokažem svoje emocije i usrećim druge ljude. Posebno volim osjećaj kada nastupam na festivalima i kada publika uživa u mojim pjesmama.

Da li postoji neki poseban ritual ili vježba koju primjenjuješ prije nego što staneš pred publiku?

Prije nastupa uvijek radim nekoliko vježbi disanja i raspjevavanja. Trudim se da budem smirena, nasmijana i da mislim pozitivno prije izlaska na scenu.

Na koji način ti pjevanje pomaže da izraziš svoja osjećanja, bilo da si srećna, ili tužna?

Pjevanje mi pomaže da izrazim svoja osjećanja. Kada sam srećna, kroz pjesmu dobijam svoju radost, a kada sam tužna, muzika mi pomaže da se osjećam bolje i smirenije.

Postoji li neki umjetnik ili umjetnica koji te motiviše?

Motivišu me mnogi uspješni umjetnici. Posebno oni koji pjevaju iskreno i sa puno emocija. Od domaćih muzičara to je Đorđe Balašević, a od stranih Lana Del Rey. Volim da učim od umjetnika koji svojim glasom prenose lijepu energiju publici.

Kakvi su tvoji planovi kada je muzika u pitanju?

Moj plan je da nastavim da se bavim muzikom, učestvujem na festivalima i još više napredujem u pjevanju. Voljela bih da jednoga dana zablistam na dječijoj Evroviziji.

Šta smatraš najvažnijim znanjem ili vještinom koje stičemo na časovima muzičke kulture?

Najvažnije je da razvijamo ljubav prema muzici, te učimo da se izražavamo kroz muziku. Takođe razvijamo osjećaj za ritam tempo i igru.

Radionice koje mijenjaju školu – Lions Quest u praksi

Program koji traje dvije godine

U našoj školi već je završena prva godina dvogodišnjeg programa Lions Quest – Vještine za adolescenciju. Program vode nastavnice Anisa Adrović, Aleksandra Đuričić i psihologica Nikolina Kolašinac, koje svojim znanjem i posvećenošću stvaraju sigurno i podržavajuće okruženje za učenike.

Radionice – škola života

Radionice su zamišljene kao prostor gdje učenici uče da prepoznaju i regulišu emocije, da se nose sa stresom i vršnjačkim pritiskom, da razvijaju samopouzdanje i grade zdrave odnose. Posebna pažnja posvećuje se prijateljstvu – kako ga negovati, kako donositi odluke koje čuvaju vrijednosti, i kako biti prijatelj kakvog bismo i sami željeli da imamo. Kroz razgovore, praktične vježbe i kreativne zadatke, učenici se podstiču da otkrivaju svoje stavove i potrebe, da razvijaju vještine asertivne komunikacije i da grade osjećaj zajedništva.

Igrice i enerđžajzeri – radost u učionici

Da bi radionice bile dinamične, koriste se igrice i enerđžajzeri – kratke, brze aktivnosti koje unose energiju i osmijeh u učionicu. Njihov cilj je da razbiju monotoniju, podignu raspoloženje nakon zahtjevnih zadataka, podstaknu kreativnost i učvrste osjećaj zajedništva.

Ove igre prilagođavaju se uzrastu, broju učenika i specifičnostima odjeljenja, pa svaka grupa dobija jedinstveno iskustvo. Učenici ih doživljavaju kao trenutke radosti, ali i kao priliku da se bolje povežu jedni s drugima.

Podrška i značaj

Program je podržan od Zavoda za školstvo, Ministarstva prosvjete, nauke i inovacija i UN kancelarije za droge i kriminal (UNOCD). Evaluacije sprovedene u preko 100 zemalja pokazuju da program doprinosi većem samopouzdanju mladih, zdravijim stilovima života i manjoj sklonosti ka rizičnim ponašanjima.

Lions Quest – Vještine za adolescenciju nije samo projekat, već škola života. Radionice i igre čine da proces učenja bude živ, radostan i smislen. Učenici ne samo da stiču znanja, već razvijaju vještine koje će im pomoći da budu odgovorni, samouvjereni i empatični adolescenti.

Zavirimo u jedan radni listić

Lekcija 1 | čas 1.

Potruga za ljudima

IME I PREZIME: _____ DATUM: _____

Pronađite po jednu osobu u odjeljenju za koju važi neki od sljedećih opisa i kažite joj da upiše svoje inicijale u kućicu ispred opisa. **IM.** **Š.**

- ☐ ☐ 1. Pronađite nekoga ko je živio u drugom gradu ili zemlji. U kojem/kojoj?
- ☐ ☐ 2. Pronađite nekoga ko je rođen istog mjeseca kad i vi. Koji je to mjesec? ☐ ☐
- ☐ ☐ 3. Pronađite nekoga ko je nedavno pročitao dobru knjigu. ☐ ☐ Koju knjigu?
- ☐ ☐ 4. Pronađite nekoga ko ima isti omiljeni predmet u školi kao vi
Koji predmet?
- ☐ ☐ 5. Pronađite nekoga ko
- ☐ ☐ 6. Pronađite nekoga ko subotom ujutru ustaje prije osam. ☐ ☐
- ☐ ☐ 7. Pronađite nekoga ko svira neki instrument. ☐ ☐ Koji?
- ☐ ☐ 8. Pronađite nekoga ko ima istu boju očiju kao vi. Koja je to boja?
- ☐ ☐ 9. Pronađite nekoga ko trenira neki sport. ☐ ☐ Koji sport?
- ☐ ☐ 10. Pronađite nekoga ko
- ☐ ☐ 11. Pronađite nekoga ko ima neobičnog ljubimca. ☐ ☐ Kojeg?
- ☐ ☐ 12. Pronađite nekoga ko sakuplja nešto. Što sakuplja?
- ☐ ☐ 13. Pronađite nekoga čiji je omiljeni sport fudbal. ☐ ☐
- ☐ ☐ 14. Pronađite nekoga ko je približno vaše visine. Koliko ste zajedno visoki? ☐ ☐

Sportski uspjesi naših učenika

Na 26. Prvenstvu osnovnih škola, u organizaciji Sekretarijata za sport Glavnog grada, održanom u SC „Morača“, naše učenice su napravile sjajan rezultat u karateu, osvojivši sljedeće medalje:

Jana Jančić - 2. mjesto 🥈

Anđa Koprivica - 2. mjesto 🥈

Milica Đuranović - 3. mjesto 🥉

Naši učenici Lazar Todorović, Jana Šćekić, Mia i Tijana Bokun dostojno su predstavljali školu na 21. Ekipnom prvenstvu Podgorice u šahu, održanom 21. i 22. marta, i zauzeli 5. mjesto u konačnom plasmanu!

👉 Ekipu su predvodili mentori Dragutin Đurović i Jovan Janković, koji su svojim zalaganjem osnažili timski duh.

☀️ Posebno ističemo uspjeh Jane Šćekić, koja je ostvarila 10 pobjeda od mogućih 12 i zauzela 6. mjesto u pojedinačnoj konkurenciji među 65 takmičara, kao i 2. mjesto na svojoj tabli.

✅ Još jedan razlog za radost – u odnosu na prošlu godinu kada smo bili na 12. mjestu, naš tim je značajno popravio plasman!

💙 Čestitamo učenicima i mentorima na ovom sjajnom uspjehu – dokaz da se trud, znanje i zajedništvo uvijek isplate!

- Nikolina Kasom VIe (60 m)

Naši učenici na Opštinskom takmičenju u atletici! 🏃‍♂️

Na Opštinskom takmičenju u atletici, koje je organizovao Sekretarijat za sport Glavnog grada u saradnji sa Crnogorskim školskim sportskim savezom, učestvovali su i učenici naše škole:

- Nadila Hodžić VIe (60 m) - Aleksa Pejović VIIc (100 m)

- Dana Rovčanin VIe (60 m) - Sara Joksimović VIIIb (100 m)

👉 Posebne čestitke Sari Joksimović, koja je osvojila prvo mjesto u disciplini trčanje na 100 m i time se plasirala na Državno prvenstvo.

Kako ona kaže, sve je počelo iz želje za fizičkom aktivnošću, druženjem i stalnim napretkom, što je i danas motiviše da daje svoj maksimum na svakom treningu i takmičenju.

S obzirom na to da već dugo trenira, Sara ističe da joj pripreme ne padaju teško i da se uvijek osjeća spremnom za izazove koji dolaze. Ipak, pred svako takmičenje prisutna je pozitivna trema koja joj daje dodatni podstrek, jer ima veliku želju za pobjedom.

Konkurencija je bila jaka, ali Sara se borila do samog cilja. Trku je obilježio i jedan neobičan trenutak – pas koji se pojavio na stazi, što je cijeloj situaciji dalo i dozu humora, ali i dodatni izazov, kako za nju tako i za publiku.

Na kraju, trud i rad su se isplatili – Sara je osvojila prvo mjesto i uživala u plodovima svoga zalaganja. Posebno je ponosna što je na najbolji način predstavila ne samo sebe već i svoju školu.

Naglašava da uspjeh ne bi bio moguć bez podrške njenog trenera Gojka Banjevića, kao i profesora fizičkog vaspitanja Saše Maraša, koji je i ovoga puta bio mentor i velika podrška tokom priprema i na samom takmičenju.

Treba naglasiti da je na Državnom prvenstvu, održanom 31. maja, ostvarila ogroman uspjeh i osvojila drugo mjesto.

Postavili smo Sari nekoliko pitanja koja su nas zanimala:

1. Od kada treniraš atletiku?

Atletiku treniram već tri godine.

2. Šta te je inspirisalo da kreneš da se baviš ovim sportom?

Inspirisala me je želja za fizičkom aktivnošću, napretkom i druženjem, što me i danas motiviše da nastavim da dajem svoj maksimum.

3. Da li je bilo teško pripremiti se i koliko ti je vremena trebalo?

S obzirom na to da sam već tri godine u treningu, pripreme mi ne padaju teško.

4. Da li si imala tremu i da li je konkurencija bila jaka?

Naravno, pozitivna trema je uvijek prisutna. Konkurencija je bila jaka, ali sam se borila do samog cilja. Trku je obilježio i jedan neobičan trenutak – pas koji se pojavio na stazi, što je izazvalo iznenađenje i kod takmičara i kod publike.

5. Da li se trud i rad isplatio?

Na kraju, trud i rad su se isplatili. Osvojila sam prvo mjesto i uživala u plodovima svoga zalaganja.

6. Kakav utisak si imala kada je takmičenje bilo gotovo?

Posebno sam ponosna što sam na najbolji način predstavila ne samo sebe već i svoju školu.

7. Da li si se sama pripremala ili si imala mentora?

Uspjeh ne bi bio moguć bez podrške mog trenera Gojka Banjevića, kao i profesora fizičkog vaspitanja Saše Maraša, koji je i ovoga puta bio mentor i velika podrška tokom priprema i na samom takmičenju.

PRIPREMILE: Staša Stanišić i Andrea Vuksanović

risks.

Not long ago, I learned that in some countries, especially South Korea, people eat live octopus.

It is usually cut into small pieces, especially at the tentacles, for people to eat as a more delicate flavor. However, sometimes, the entire octopus is given to the person as a challenge. The octopus is often dipped with various sauces and oils like sesame oil, soy sauce, garlic or chili to improve the taste and make chewing easier. But it is not without its

Even when cut off, the tentacles can still move around and even stick around the throat. That's possible because every tentacle has an autonomous nervous system filled with nerves, connections and neurons.

Live seafood can also contain various bacteria which can cause serious diseases. That's why, I personally think it is too risky and not worth the risk of fame you might get, so I would rather try something properly prepared and safe to eat.

Kalezić Pavle VIII d

The One-Day Phone-Free Challenge

Imagine being without your phone for a whole day. You have no internet, no social media, and no video games. Doesn't that sound impossible these days? Sure, it does. So, I decided to turn off my phone for a day.

The first day, I was late because there was no alarm to wake me up, and I had to get ready in ten minutes. When I came back from school, I kept reaching for my phone until I got used to not

doing it. It was really strange. I couldn't chat with my friends, and that was the hardest thing for me. Also, while studying, I couldn't search for anything on the internet, so I always had to ask my mum if she could check. Actually, the day was really fun because there were no annoying notifications, and was no need to check if there were any new messages. However, it was also hard because I usually need my phone to study, so I had to find other ways to do it.

All in all, a day without a phone wasn't bad. It was relaxing, I felt completely free. In my opinion, life without phones for five days or more would be a total disaster. We can't really live without our phones today. We need them for school and work, and everything is connected to technology in some way.

Purišić Asija VIII a

GAME - BASED LEARNING

What is Kahoot?

It's an application for creating and playing fun quiz games. It makes learning fun.

Who can use Kahoot ?

Anyone can play Kahoot, including students, teachers and friends.

What devices can be used to play Kahoot?

You can play on a smartphone, computer or tablet.

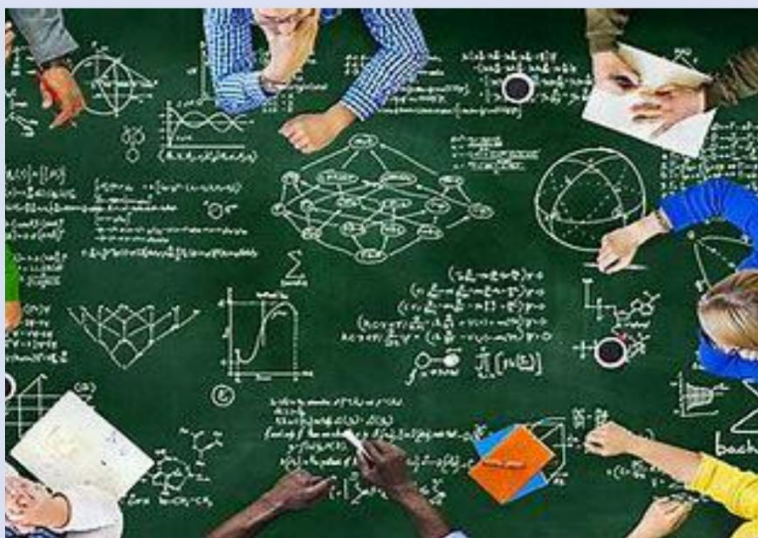
How can you download and use it?

You can download and use it by installing the app or visiting the website, creating an account and joining or making quizzes. Kahoot has a free version that anyone can use.

Đuretić Balša VIII a

DREAM BIG, WORK HARD, ACHIEVE MORE

Last February, I had the opportunity to participate in the national competitions in English and Mathematics. It was a very valuable and unforgettable experience for me. Before the competitions, I felt a little nervous, but at the same time I was confident because I had prepared well. Of course, there was some pressure since I wanted to represent my school in the best possible way.

The tasks were quite challenging, especially in Mathematics, where many problems required a lot of concentration, logical

thinking, and patience. On the other hand, I found the English competition much easier and more enjoyable. Even though I did not manage to qualify for the next round, I was still proud of myself. One of the best part of the competitions was meeting talented and hardworking students from other schools. Talking to them and sharing our experiences made the event more inspiring.

Although the competitions were demanding, they motivated me to work even harder in the future and to believe more in my abilities. Overall, this experience taught me that effort, persistence, and self-confidence are just as important as the final result.

Kenjić Nemanja IX a

GENERACIJA 2017- 2026

Dragi naši devetaci,

Iza vas ostaju godine druženja, učenja, odrastanja i uspomena koje će zauvijek imati posebno mjesto u vašim srcima. Danas zatvarate jedno važno poglavlje svog života i hrabro koračate ka novim izazovima, snovima i uspjesima.

Budite ponosni na sve što ste postigli, vjerujte u sebe i nikada ne odustajte od svojih ciljeva. Neka vas kroz život prate znanje, dobrota, prijateljstvo i osmijeh koji ste unosili u hodnike naše škole.

Želimo vam sreću, mnogo uspjeha i da uvijek sa ponosom pamtite svoju osnovnu školu. Srećno, dragi devetaci!

KORACIMA USPJEHA – MLADI KOJI OSTAVLJAJU TRAG

Slavimo znanje, trud i istrajnost naših polumaturanata koji su svojim radom zaslužili najprestižnije školsko priznanje – diplomu „Luča“.

Ova diploma nije samo potvrda odličnog uspjeha, već svjedočanstvo godina odricanja, odgovornosti i predanosti. Iza svakog uspjeha stoje sati učenja, upornost u izazovima i želja da se uvijek ide korak dalje.

Nosioci diplome „Luča“ pokazali su da se pravi rezultati postižu radom, ali i lijepim vaspitanjem, poštovanjem i međusobnim razumijevanjem. Bili ste primjer svojim drugovima, a ponos svojim nastavnicima i porodicama.

Danas zatvarate jedno važno poglavlje svog života, a pred vama se otvaraju novi putevi puni mogućnosti. Neka vas kroz sve buduće korake prate radoznalost, hrabrost i vjera u sopstvene snove.

Ne zaboravite da najveća vrijednost nije samo u znanju koje nosite, već i u dobroti, poštenju i ljudskosti koje pokazujete. Upravo takve osobine ostavljaju najljepši trag.

S iskrenim ponosom gledamo na sve što ste postigli i s velikim povjerenjem očekujemo sve uspjehe koji vas tek čekaju.

Učenici – dobitnici diplome „Luča“ za školsku 2025/26. godinu

Said Mucević, IX a	Balša Prelević, IX a	Viktor Ljuljđurović, IX a	Omer Adrović, IX a
Anika Varagić, IX b	Jelena Janković, IX b	Hana Osrajnik, IX b	Luka Radović, IX b
Ines Krivokapić, IX c	Jana Ščekić, IX c	Julija Tanjević, IX c	Arsenije Perović, IX c
Miloš Bogićević, IX d	Luka Božović, IX d	Milica Đuranović, IX d,	Damjan Jančić, IX d
Haris Kajević, IX d	Danilo Nikčević, IX d		Stefan Zarkov, IX d
Lana Vukić, IX e	Nikola Franović, IX e	Veljko Marović, IX e	Jovan Miljanić, IX e

MOZGALICE I ZABAVA

1. LOGIČKI KVADRAT

Otkrij koji broj nedostaje u polju sa upitnikom. Svaki red i kolona prate određeno pravilo!

4	12	3
7	28	4
5	?	6

Ponudeno rješenje za vas: 30 (množenje kvadrata: 5×6)

2. MATEMATIČKI IZAZOV

Koristeći brojeve 2, 3, 4 i 6, pokušaj dobiti rezultat 24. Smiješ koristiti sabiranje, oduzimanje, množenje i dijeljenje. Svaki broj iskoristi tačno jednom!

Ponudeno rješenje za vas: $6 \times 4 \times (3 - 2) = 24$ ili $6 \times 3 + 2 + 4 = 24$

3. SKRIVENA RIJEČ

Presloži isprepletana slova da u zagradama dobiješ imena životinja. Kada tačno upišeš nazive u polja, **prva slova** u imenu svake životinje (gledajući odozgo prema dolje) otkriće ti ime jedne male životinje koja najviše voli sir!

1. A M A K Č (_ _ _ _)
2. R I A S V (_ _ _ _)
3. P Š O K I O N R (_ _ _ _ _)

Ponudeno rješenje za vas: 1. MAČKA; 2. IRVAS; 3. ŠKORPION – Končno rješenje: MIŠ

4. TAJNA BROJA 11

Znaš li trik za množenje bilo kojeg dvocifrenog broja sa 11? Samo saberi te dvije cifre i dobijeni zbir stavi u sredinu!

Primjer: 25×11
 $2 + 5 = 7 \rightarrow$ Rezultat je 275!
 Probaj sam: $43 \times 11 = ?$

(Ponudeno rješenje za vas: 473 ($4+3=7$; 7 između 4 i 3, Rezultat je 473))

